

Dziennik Urzędowy C 72

Unii Europejskiej

Tom 50

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

29 marca 2007

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	I <i>Rezolucje, zalecenia, stanowiska i opinie</i>	
	OPINIE	
	Rada	
2007/C 72/01	Opinia Rady z dnia 27 lutego 2007 r. w sprawie zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2006–2009 przedstawionego przez Słowację	1
2007/C 72/02	Opinia Rady z dnia 27 lutego 2007 r. w sprawie zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2006–2010 przedstawionego przez Estonię	5
2007/C 72/03	Opinia Rady z dnia 27 lutego 2007 r. w sprawie zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2006–2009 przedstawionego przez Maltę	9
2007/C 72/04	Opinia Rady z dnia 27 lutego 2007 r. w sprawie zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2006–2009 przedstawionego przez Polskę	13
2007/C 72/05	Opinia Rady z dnia 27 lutego 2007 r. w sprawie zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2006–2009 przedstawionego przez Szwecję	17
2007/C 72/06	Opinia Rady z dnia 27 lutego 2007 r. w sprawie zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2006/2007 — 2011/2012 przedstawionego przez Zjednoczone Królestwo	20
<hr/>		
	II <i>Informacje</i>	
	INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Komisja	
2007/C 72/07	Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE — Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu ⁽¹⁾	24

2007/C 72/08	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4585 — BMW Intec/Dekra Süd-leasing Services) ⁽¹⁾	27
2007/C 72/09	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4554 — Berkshire Hathaway/TTI) ⁽¹⁾	27
2007/C 72/10	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4503 — PBDS/Philips APM) ⁽¹⁾	28
2007/C 72/11	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4502 — LITE-ON/PBDS) ⁽¹⁾	28
2007/C 72/12	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4547 — KKR/Permira/Prosie-bensat.1) ⁽¹⁾	29
2007/C 72/13	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4571 — Swiss Life/Capitalleben) ⁽¹⁾	29

Europol

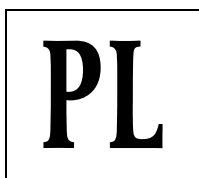
2007/C 72/14	Decyzja Zarządu Europolu z dnia 20 marca 2007 r. w sprawie mechanizmów kontrolnych odnoszących się do wyszukiwania danych w komputerowym systemie gromadzonych informacji	30
2007/C 72/15	Decyzja Zarządu Europolu z dnia 20 marca 2007 r. określająca zasady regulujące porozumienia dotyczące włączania ekspertów stron trzecich do działań grup analitycznych	32
2007/C 72/16	Decyzja Zarządu Europolu z dnia 20 marca 2007 r. ustanawiająca przepisy w sprawie ustaleń regulujących wdrożenie pod względem administracyjnym udziału urzędników Europolu we wspólnych zespołach dochodzeniowych	35
2007/C 72/17	Regulamin udostępniania dokumentów Europolu	37

IV Zawiadomienia

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja

2007/C 72/18	Kursy walutowe euro	41
2007/C 72/19	Opinia Komitetu Doradczego ds. Koncentracji wydana na 144. posiedzeniu Komitetu w dniu 25 października 2006 r. dotycząca projektu decyzji odnoszącej się do sprawy COMP/M.4180 — Gaz de France/Suez — Sprawozdawca: Szwecja	42
2007/C 72/20	Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w sprawie COMP/M.4180 — Gaz de France/Suez (zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji (2001/462/WE, EWWiS) z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji)	45
2007/C 72/21	Opinia Komitetu Doradczego ds. Koncentracji wydana na 139. posiedzeniu Komitetu dnia 7 kwietnia 2006 r. dotycząca projektu decyzji odnoszącej się do sprawy COMP/M.3916 — T-Mobile Austria/Tele-ring — Sprawozdawca: Luksemburg	46

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

2007/C 72/22	Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w sprawie COMP/M.3916 — T-Mobile Austria/Tele.ring (zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji (2001/462/WE, EWWiS) z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji) 47	47
<hr/>		
V	Ogłoszenia	
POSTĘPOWANIA SĄDOWE		
Trybunał EFTA		
2007/C 72/23	Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2006 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Księstwu Liechtensteinu (Sprawa E-5/06) 48	48
2007/C 72/24	Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2006 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Księstwu Liechtensteinu (Sprawa E-6/06) 49	49
PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI		
Komisja		
2007/C 72/25	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4286 — China Shipbuilding/Mitsubishi/Wärtsilä/JV) ⁽¹⁾ 50	50
2007/C 72/26	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4590 — REWE/Delvita) ⁽¹⁾ 51	51
2007/C 72/27	Pomoc państwa — Portugalia — Pomoc państwa C 55/06 (ex N 42/05) — Dotacje na spłatę odsetek od pożyczek udzielonych przedsiębiorstwom w sektorze rybackim — Zaprośenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE ⁽¹⁾ 52	52
2007/C 72/28	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4624 — EQT/Scandic) ⁽¹⁾ 58	58
2007/C 72/29	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4608 — Siemens/UGS) ⁽¹⁾ 59	59

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Rezolucje, zalecenia, stanowiska i opinie)

OPINIE

RADA

OPINIA RADY

z dnia 27 lutego 2007 r.

w sprawie zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2006–2009 przedstawionego przez Słowację

(2007/C 72/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

PRZEDSTAWIA NINIEJSZĄ OPINIĘ:

- (1) W dniu 27 lutego 2007 r. Rada przeanalizowała zaktualizowany program konwergencji przedstawiony przez Słowację i obejmujący lata 2006–2009.
- (2) Scenariusz makroekonomiczny będący podstawą programu przewiduje, że realny PKB wzrośnie z poziomu 6,6 % w 2006 r. do 7,1 % w 2007 r., a następnie spadnie do 5,5 % w 2008 r. i 5,1 % w 2009 r. Z dostępnych obecnie informacji wynika, że scenariusz ten oparty jest na ostrożnych założeniach dotyczących wzrostu w 2006 r. oraz realnych założeniach dotyczących pozostałej części okresu objętego programem. Przedstawione w programie prognozy dotyczące inflacji również wydają się realistyczne.
- (3) W odniesieniu do 2006 r. w prognozie służb Komisji z jesieni 2006 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych (*general government*) oszacowano na 3,4 % PKB, podczas gdy w poprzedniej zaktualizowanej wersji programu konwergencji zakładano, że osiągnie on 4,2 % PKB. Ten lepszy wynik osiągnięto dzięki znacznie wyższemu wzrostowi PKB i wzrostowi zatrudnienia, jak również niższemu niż oczekiwano wydatkom z tytułu odsetek oraz niższymi kosztami reformy emerytalnej. Część dodatkowych dochodów uzyskanych dzięki nadspodziewanemu wysokiemu wzrostowi gospodarczemu spożytkowano jednak na inne cele niż szybsza redukcja deficytu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1055/2005 (Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 1). Dokumenty przytoczone w niniejszym tekście są dostępne na stronie internetowej: http://europa.eu.int/comm/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm.

- (4) Podobnie jak w poprzedniej zaktualizowanej wersji programu głównym celem średniookresowej strategii budżetowej zawartej w nowym programie jest osiągnięcie w 2010 r. długoterminowej stabilności finansów publicznych, głównie dzięki realizacji średniookresowego celu w zakresie sytuacji budżetowej, który zakłada saldo strukturalne (tj. saldo dostosowane cyklicznie z wyłączeniem środków jednorazowych i innych środków tymczasowych) na poziomie $-0,9$ % PKB. W programie przewidziano, że deficyt zasadniczy powinien stopniowo się zmniejszać począwszy od wartości $3,7$ % PKB w 2006 r. do $1,9$ % PKB w 2009 r., a deficyt pierwotny z $1,9$ % PKB w 2006 r. do $0,2$ % PKB w 2009 r. Planowana konsolidacja fiskalna opiera się na ograniczeniu wydatków — zarówno bieżących, jak i kapitałowych (obniżenie wskaźnika wydatków o około $3,25$ punktu procentowego PKB), które nie zostanie w pełni zbilansowane przez spadek wskaźnika dochodów ($1,5$ punktu procentowego). W porównaniu z poprzednią zaktualizowaną wersją programu, jego najnowsza wersja potwierdza planowaną korektę, przy czym zakłada bardziej korzystny scenariusz makroekonomiczny.
- (5) Saldo strukturalne obliczane zgodnie z powszechnie przyjętą metodą ma wzrosnąć z poziomu zbliżonego do $-3,5$ % PKB w 2006 r. do około $-2,5$ % PKB w 2009 r. Podobnie jak w poprzedniej aktualizacji określony w programie cel średniookresowy dla sytuacji budżetowej zakłada deficyt strukturalny wynoszący nieco poniżej 1 % PKB, przy czym nie jest planowane osiągnięcie tego celu w okresie objętym programem, lecz do roku 2010. Ponieważ cel ten jest bardziej ambitny niż wymaga tego minimalna wartość odniesienia (szacowana jako deficyt wynoszący około 2 % PKB), jego osiągnięcie powinno zapewnić margines bezpieczeństwa chroniący przed ryzykiem wystąpienia nadmiernego deficytu. Cel średniookresowy mieści się w zakresie określonym dla strefy euro i dla państw członkowskich grupy ERM II w pakcie na rzecz stabilności i wzrostu oraz w kodeksie postępowania, a także odpowiednio uwzględnia wskaźnik zadłużenia i średni wzrost produktu potencjalnego w perspektywie długoterminowej.
- (6) Ryzyko związane z przedstawionymi w programie prognozami budżetowymi wydaje się zasadniczo zrównoważone. Zagrożenia wynikające ze scenariusza makroekonomicznego mają zasadniczo charakter neutralny, podczas gdy prognozy podatkowe generalnie oparte są na ostrożnych założeniach. Konsolidacja fiskalna przewidziana w programie polega w dużym stopniu na ograniczeniu wydatków, lecz program nie zawiera wystarczających informacji na temat środków, które mają być w tym celu wprowadzone (po roku 2007), ani też nie przedstawiono w nim wiążącego średniookresowego planu wydatków. Z drugiej strony w ostatnich latach Słowacja osiągała dobre wyniki, chociaż osiągnięcie celów budżetowych ułatwił nadszpodziewanie wysoki wzrost gospodarczy i niższe niż oczekiwano wykorzystanie środków unijnych.
- (7) W świetle powyższej oceny ryzyka kurs polityki budżetowej przyjęty w programie wydaje się zasadniczo zgodny z zaleconą przez Radę korektą nadmiernego deficytu do roku 2007. W okresie korekty należy jednak ugruntować ścieżkę dostosowawczą w ujęciu strukturalnym ze względu na skorygowanie w górę prognoz wzrostu oraz panującą dobrą koniunkturę gospodarczą. Wydaje się, że w kolejnych latach, przy normalnych wahaniami makroekonomicznych, przyjęty w programie kurs polityki budżetowej nie zapewni dostatecznego marginesu bezpieczeństwa chroniącego przed naruszeniem 3 -procentowego progu deficytu. Ponadto wydaje się, że nie umożliwi on osiągnięcia w 2010 r. przewidzianego w programie celu średniookresowego. W latach następujących po korekcie nadmiernego deficytu należy zwiększyć tempo działań dostosowawczych zmierzających do osiągnięcia przyjętego w programie celu średniookresowego, tak by było ono zgodne z paktem na rzecz stabilności i wzrostu, który stanowi, że dla strefy euro i dla państw członkowskich grupy ERM II roczna poprawa salda strukturalnego, rozumiana jako punkt odniesienia, powinna wynieść $0,5$ % PKB oraz że dostosowanie powinno być większe w okresach dobrej koniunktury gospodarczej. Zwłaszcza że w latach 2007–2009, czyli w okresie, w którym spodziewana jest dobra koniunktura, przewiduje się poprawę salda strukturalnego jedynie o $0,75$ % PKB.
- (8) Szacuje się, że w 2006 r. dług publiczny brutto osiągnął $33,1$ % PKB, a więc znacznie poniżej określonej w Traktacie wartości odniesienia wynoszącej 60 %. Program przewiduje obniżenie się wskaźnika zadłużenia o $3,4$ punktu procentowego w okresie objętym programem.
- (9) Wpływ, jaki w ujęciu długoterminowym wywiera na budżet starzenie się społeczeństwa, jest na Słowacji mniejszy niż wynosi średnia UE, przy czym dzięki niedawnej reformie systemu emerytalnego wydatki na emerytury rosną wolniej niż w wielu innych krajach. Wyjściowa sytuacja budżetowa stanowi zagrożenie dla stabilności finansów publicznych nawet bez uwzględnienia długoterminowego wpływu, jaki starzenie się społeczeństwa wywiera na budżet. Konsolidacja finansów publicznych przyczyniłaby się zatem do ograniczenia zagrożenia dla ich stabilności. Generalnie wydaje się, że zagrożenia dla stabilności finansów publicznych Słowacji kształtują się na średnim poziomie.

- (10) Program konwergencji nie zawiera jakościowej oceny ogólnego wpływu przedstawionego w październiku 2006 r. sprawozdania z realizacji krajowego programu reform w ramach średniookresowej strategii budżetowej. Jednak podano w nim pewne informacje o bezpośrednich kosztach lub oszczędnościach budżetowych wynikających z najważniejszych reform przewidzianych w krajowym programie, a przedstawione prognozy budżetowe wydają się uwzględniać skutki działań nakreślonych w krajowym programie reform dla finansów publicznych. Przedstawione w programie konwergencji środki w dziedzinie finansów publicznych nie wydają się być w pełni zgodne z działaniami przewidzianymi w krajowym programie reform. Zwłaszcza że, oprócz sektora szkolnictwa, zawarte w programie priorytety w zakresie wydatków różnią się od głównych wyzwań określonych w krajowym programie reform. Ponadto z budżetu na 2007 r. ani z programu konwergencji nie wynika w sposób oczywisty istotne wsparcie dla sektora edukacji, jakie wskazano w krajowym programie reform.
- (11) Strategia budżetowa określona w programie jest zasadniczo zgodna z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej zawartymi w zintegrowanych wytycznych na lata 2005–2008.
- (12) Jeśli chodzi o wymagania związane z danymi określone w kodeksie postępowania dotyczącym programów stabilności i konwergencji, odnotowano, że w programie przedstawiono wszystkie dane obowiązkowe i większość danych opcjonalnych. ⁽¹⁾

Rada uważa, że program jest zgodny z korektą nadmiernego deficytu do 2007 r. i że przewiduje on postępy, choć ograniczone, w realizacji celu średniookresowego.

Biorąc pod uwagę powyższą ocenę oraz w świetle zalecenia wydanego zgodnie z art. 104 ust. 7 z dnia 5 lipca 2004 r., Rada wzywa Słowację do:

- i) wykorzystania przewidywanego intensywnego wzrostu gospodarczego na dostosowania strukturalne zmierzające do zapewnienia większego marginesu korekty nadmiernego deficytu w 2007 r. oraz do osiągnięcia szybszych postępów na drodze do realizacji celu średniookresowego; oraz
- ii) nadania wiążącego charakteru średniookresowym pułapom wydatków na szczeblu centralnym.

Porównanie głównych prognoz makroekonomicznych i budżetowych

		2005	2006	2007	2008	2009
Realny PKB (zmiana w %)	PK grudzień 2006	6,1	6,6	7,1	5,5	5,1
	KOM listopad 2006	6,0	6,7	7,2	5,7	nd.
	<i>PK grudzień 2005</i>	5,1	5,4	6,1	5,6	<i>n.d.</i>
Inflacja HICP (%)	PK grudzień 2006	2,8	4,4	3,1	2,0	2,4
	KOM listopad 2006	2,8	4,5	3,4	2,5	nd.
	<i>PK grudzień 2005</i>	2,2	1,5	2,2	2,5	<i>nd.</i>
Luka produktowa (% potencjalnego PKB)	PK grudzień 2006 ⁽¹⁾	- 2,2	- 0,9	1,0	1,6	1,9
	KOM listopad 2006 ⁽²⁾	- 2,0	- 0,7	1,1	1,6	nd.
	<i>PK grudzień 2005 ⁽¹⁾</i>	- 1,6	- 1,1	0,1	0,8	<i>nd.</i>

⁽¹⁾ W szczególności nie przedstawiono danych dotyczących wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych w podziale na funkcje na rok 2009.

		2005	2006	2007	2008	2009
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych ⁽⁶⁾ (% PKB)	PK grudzień 2006	- 3,1	- 3,7	- 2,9	- 2,4	- 1,9
	KOM listopad 2006	- 3,1	- 3,4	- 3,0	- 2,9	nd.
	PK grudzień 2005	- 4,9	- 4,2	- 3,0	- 2,7	nd.
Saldo pierwotne ⁽⁶⁾ (% PKB)	PK grudzień 2006	- 1,4	- 1,9	- 0,9	- 0,6	- 0,2
	KOM listopad 2006	- 1,4	- 1,7	- 1,1	- 0,9	nd.
	PK grudzień 2005	- 3,1	- 2,3	- 1,1	- 0,8	nd.
Saldo dostosowane cyklicznie ⁽⁶⁾ (% PKB)	PK grudzień 2006 ⁽¹⁾	- 2,4	- 3,4	- 3,2	- 2,9	- 2,5
	KOM listopad 2006	- 2,5	- 3,2	- 3,3	- 3,3	nd.
	PK grudzień 2005 ⁽¹⁾	- 4,4	- 3,9	- 3,0	- 2,9	nd.
Saldo strukturalne ⁽²⁾ ⁽⁶⁾ (% PKB)	PK grudzień 2006 ⁽³⁾	- 1,6	- 3,5	- 3,2	- 2,9	- 2,5
	KOM listopad 2006 ⁽⁴⁾	- 1,7	- 3,3	- 3,3	- 3,3	nd.
	PK grudzień 2005	- 3,6	- 3,9	- 3,1	- 2,9	nd.
Dług publiczny brutto ⁽⁶⁾ (% PKB)	PK grudzień 2006	34,5	33,1	31,8	31,0	29,7
	KOM listopad 2006	34,5	33,0	31,6	31,0	nd.
	PK grudzień 2005	33,7	35,5	35,2	36,2	nd.

Uwagi:

⁽¹⁾ Obliczenia służb Komisji na podstawie danych zawartych w programie.

⁽²⁾ Saldo dostosowane cyklicznie (jak w poprzednich wierszach) z wyłączeniem środków jednorazowych i innych środków tymczasowych.

⁽³⁾ Środki jednorazowe i inne środki tymczasowe pochodzące z programu (0,8 % PKB w 2005 r. — zwiększające deficyt 0,1 % w 2006 r. — obniżające deficyt)

⁽⁴⁾ Środki jednorazowe i inne środki tymczasowe pochodzące z prognozy służb Komisji z jesieni 2006 r. (0,9 % PKB w 2005 r. — zwiększające deficyt 0,1 % w 2006 r. — obniżające deficyt).

⁽⁵⁾ Na podstawie szacowanego potencjalnego wzrostu w wysokości, odpowiednio, 5,2 %, 5,3 %, 5,3 % i 5,2 % w latach 2005–2008.

⁽⁶⁾ Od października 2006 r. Słowacja realizuje decyzję Eurostatu z dnia 2 marca 2004 r. w sprawie klasyfikacji kapitałowych systemów emerytalnych drugiego filara. Dane dotyczące sektora instytucji rządowych i samorządowych z poprzedniej zaktualizowanej wersji programu zostały odpowiednio skorygowane, aby ułatwić porównanie z bieżącą aktualizacją i prognozą służb Komisji z jesieni 2006 r.

Źródło:

Program konwergencji (PK); prognoza gospodarcza służb Komisji z jesieni 2006 r. (KOM); obliczenia służb Komisji

OPINIA RADY**z dnia 27 lutego 2007 r.****w sprawie zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2006–2010 przedstawionego przez Estonię**

(2007/C 72/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

PRZEDSTAWIA NINIEJSZĄ OPINIĘ:

- (1) W dniu 27 lutego 2007 r. Rada przeanalizowała zaktualizowany program konwergencji przedstawiony przez Estonię i obejmujący lata 2006–2010.
- (2) Scenariusz makroekonomiczny, na którym opiera się program, przewiduje spadek tempa wzrostu realnego PKB z 11 % w 2006 r. do 8,25 % w 2007 r. oraz 7,5 % w kolejnych latach objętych programem. Z dostępnych obecnie informacji wynika, że scenariusz ten jest oparty na ostrożnych założeniach dotyczących wzrostu gospodarczego. Zakładana w perspektywie średnioterminowej ścieżka rozwoju gospodarczego, która przewiduje stopniowe wyhamowanie obecnego, bliskiego przegrzaniu gospodarki tempa wzrostu, jest jednak związana z wieloma zagrożeniami. Przedstawione w programie prognozy dotyczące inflacji wydają się realistyczne.
- (3) W prognozie służb Komisji z jesieni 2006 r. nadwyżkę sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2006 r. oszacowano na 2,5 % PKB, podczas gdy w poprzedniej zaktualizowanej wersji programu konwergencji zakładano, że wyniesie ona 0,3 % PKB. Ten dużo lepszy wynik, zawarty również w najnowszej wersji programu, wynika z przeniesienia niespodziewanie korzystnego wyniku za 2005 r. oraz z zaskakującej dynamiki wzrostu w roku 2006. Poziom wydatków budżetowych był niższy od zaplanowanego.
- (4) Główne cele przedstawionej w programie średniokresowej strategii budżetowej to utrzymanie co najmniej równowagi finansów sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz zapewnienie długookresowej stabilności finansów publicznych w obliczu wpływu starzenia się społeczeństwa na budżet. Strategia budżetowa zakłada spadek nadwyżki zasadniczej sektora instytucji rządowych i samorządowych z 2,5 % PKB w 2006 r. do około 1,25 % w latach 2007–2008, a następnie jej wzrost do około 1,5 % PKB. Biorąc pod uwagę pomijalne wydatki z tytułu odsetek, saldo pierwotne będzie wykazywało podobny rozwój. Przyczyną spadku nadwyżki w 2007 r. jest wzrost wskaźnika wydatków względem PKB, podczas gdy wskaźnik dochodów będzie się nadal zmniejszał. Począwszy od 2008 r. ogólne wskaźniki dochodów i wydatków będą się zmniejszać w jednakowym tempie, głównie na skutek obniżenia podatku dochodowego oraz wzrostu wydatków, który będzie pozostawał w tyle za dynamicznym wzrostem nominalnego PKB. W zaktualizowanym programie zrezygnowano z dotychczasowej praktyki dążenia do w pełni zrównoważonego salda sektora instytucji rządowych i samorządowych, które w ostatnich latach z reguły wykazywało nadwyżkę. W zamian planuje się uzyskiwanie znacznych nadwyżek przez cały okres objęty programem, co stanowi ważny krok naprzód pod względem uwzględniania cyklu koniunkturalnego gospodarki. W świetle bardziej korzystnego (i bardziej realistycznego) scenariusza makroekonomicznego wartości docelowe zostały w porównaniu z poprzednim programem skorygowane w górę o co najmniej jeden punkt procentowy PKB począwszy od roku 2007.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1055/2005 (Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 1). Dokumenty przywołane w niniejszym tekście są dostępne na stronie internetowej: http://europa.eu.int/comm/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm

- (5) Saldo strukturalne (tj. saldo dostosowane cyklicznie z wyłączeniem środków jednorazowych oraz innych środków tymczasowych), obliczone zgodnie z powszechnie przyjętą metodyką, ma ulec pogorszeniu w przybliżeniu o jeden punkt procentowy i osiągnąć 0,5 % PKB w 2007 r., a następnie wzrosnąć do ponad 1 % PKB w 2008 r. i do ponad 1,5 % PKB w latach 2009–2010. Podobnie jak w poprzedniej aktualizacji programu konwergencji, przedstawionym w programie średniookresowym celem budżetowym jest zrównoważenie budżetu w kategoriach strukturalnych, przy czym jest to założenie dotyczące całego okresu objętego programem. Ponieważ cel ten jest bardziej ambitny, niż wymaga tego minimalna wartość odniesienia (szacowana jako deficyt wynoszący około 2 % PKB), jego osiągnięcie powinno zapewnić margines bezpieczeństwa chroniący przed ryzykiem wystąpienia nadmiernego deficytu. Cel średniookresowy mieści się w zakresie wyznaczonym dla strefy euro i państw członkowskich grupy ERM II w pakcie na rzecz stabilności i wzrostu oraz w kodeksie postępowania i jest znacznie bardziej ambitny, niż nakazywałyby wskaźnik zadłużenia i długoterminowy średni wzrost produktu potencjalnego.
- (6) Ryzyko związane z celami budżetowymi określonymi w programie wydaje się zasadniczo zrównoważone. Założenia makroekonomiczne dla całego okresu objętego programem można uznać za ostrożne. Prognozy dotyczące wpływów podatkowych wydają się ogólnie wiarygodne. Zakładane ograniczenie wzrostu wydatków byłoby jednak łatwiej osiągnąć, gdyby średniookresowe ramy planowania budżetowego miały bardziej wiążący charakter.
- (7) W świetle powyższej oceny ryzyka przedstawiony w programie kurs polityki budżetowej wydaje się wystarczający do osiągnięcia celu średniookresowego w całym okresie objętym programem z dużym marginesem bezpieczeństwa, tak jak przewidziano to w programie. Zapewnia on również wystarczający margines bezpieczeństwa chroniący przed przekroczeniem 3-procentowego progu deficytu przy normalnych wahaniami makroekonomicznych w okresie objętym programem. Nakreślony w programie kurs polityki fiskalnej jest nie do końca zgodny z paktem na rzecz stabilności i wzrostu, gdyż działa procyklicznie w przypadku dobrej koniunktury w roku 2007, kiedy to saldo strukturalne ma zmniejszyć się o około 1 % PKB.
- (8) Szacuje się, że w 2006 r. dług publiczny brutto spadł do 3,7 % PKB, czyli znacznie poniżej określonej w Traktacie wartości odniesienia wynoszącej 60 % PKB. W programie przewidziano obniżenie się wskaźnika zadłużenia o kolejne dwa punkty procentowe w okresie objętym programem.
- (9) Długoterminowy wpływ starzenia się społeczeństwa na budżet należy w Estonii do najniższych w UE, a według przewidywań poziom związanych z tym wydatków jako udział w PKB ma w najbliższych dziesięcioleciach spadać, na co wpłynie znaczne ograniczenie wydatków w następstwie reformy systemu emerytalnego. Obecny poziom zadłużenia brutto jest w Estonii bardzo niski i utrzymanie zdrowych finansów publicznych — zgodnie z planami budżetowymi na okres objęty programem — przyczyniłoby się do zmniejszenia zagrożeń dla długoterminowej stabilności finansów publicznych. Generalnie wydaje się, że zagrożenia dla finansów publicznych Estonii kształtują się na niskim poziomie.
- (10) Program konwergencji zawiera jakościową ocenę ogólnego wpływu sprawozdania — przedstawionego w październiku 2006 r. — dotyczącego realizacji krajowego programu reform w ramach średniookresowej strategii budżetowej. Podano w nim również pewne informacje o bezpośrednich kosztach lub oszczędnościach budżetowych wynikających z najważniejszych reform przewidzianych w krajowym programie, a w przedstawionych prognozach budżetowych bezpośrednio uwzględniono skutki, jakie dla finansów publicznych mają działania nakreślone w krajowym programie reform. Przedstawione w programie konwergencji środki w dziedzinie finansów publicznych wydają się spójne z działaniami przewidzianymi w krajowym programie reform. W szczególności w obu programach położono nacisk na rozsądną politykę fiskalną jako zasadniczy element stabilizacji makroekonomicznej.
- (11) Strategia budżetowa określona w programie jest zasadniczo zgodna z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej zawartymi w zintegrowanych wytycznych na lata 2005–2008.
- (12) Jeśli chodzi o wymagania związane z danymi określone w kodeksie postępowania dotyczącym programów stabilności i konwergencji, w programie przedstawiono wszystkie dane obowiązkowe i większość opcjonalnych ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nie przedstawiono m.in. niektórych zmiennych dotyczących rynku pracy oraz danych o kredytach i pożyczkach netto udzielonych (względnie zaciągniętych) przez sektor prywatny.

Ogólnie sytuację budżetową w średnim okresie można uznać za dobrą, strategia budżetowa zaś stanowi przykład prawidłowej polityki fiskalnej, prowadzonej zgodnie z wymogami paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Planowane zmniejszenie nadwyżki budżetowej w roku 2007 — czyli w okresie koniunktury — oznacza jednak nadanie polityce fiskalnej charakteru procyklicznego.

W świetle powyższej oceny wzywa się Estonię, by dążyła do osiągnięcia w roku 2007 nadwyżki budżetowej wyższej niż zakładana w programie, tak aby wspierać stabilizację makroekonomiczną oraz dalszą korektę nierównowagi bilansu płatniczego.

Porównanie głównych prognoz makroekonomicznych i budżetowych

		2005	2006	2007	2008	2009	2010
Realny PKB (zmiana w %)	PK grudzień 2006	10,5	11,0	8,3	7,7	7,6	7,5
	KOM listopad 2006	10,5	10,9	9,5	8,4	nd.	nd.
	<i>PK listopad 2005</i>	6,5	6,6	6,3	6,3	6,3	nd.
Inflacja HICP (%)	PK grudzień 2006	4,1	4,4	4,3	4,4	3,5	3,2
	KOM listopad 2006	4,1	4,4	4,2	4,6	nd.	nd.
	<i>PK listopad 2005</i>	3,5	2,6	2,6	2,7	2,7	nd.
Luka produktowa (% potencjalnego PKB)	PK grudzień 2006 ⁽¹⁾	0,2	2,0	1,2	0,2	- 0,3	- 0,7
	KOM listopad 2006 ⁽²⁾	0,0	1,2	0,9	- 0,6	nd.	nd.
	<i>PK listopad 2005 ⁽¹⁾</i>	- 0,4	- 0,6	- 0,7	- 0,5	- 0,1	nd.
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PK grudzień 2006	2,3	2,6	1,2	1,3	1,6	1,5
	KOM listopad 2006	2,3	2,5	1,6	1,3	nd.	nd.
	<i>PK listopad 2005</i>	0,3	0,1	0,0	0,0	0,0	nd.
Saldo pierwotne (% PKB)	PK grudzień 2006	2,5	2,8	1,4	1,4	1,7	1,6
	KOM listopad 2006	2,5	2,7	1,8	1,5	nd.	nd.
	<i>PK listopad 2005</i>	0,5	0,3	0,2	0,1	0,1	nd.
Saldo dostosowane cyklicznie (% PKB)	PK grudzień 2006 ⁽¹⁾	2,2	2,0	0,8	1,2	1,7	1,7
	KOM listopad 2006	2,3	2,2	1,4	1,5	nd.	nd.
	<i>PK listopad 2005 ⁽¹⁾</i>	0,4	0,3	0,2	0,1	0,0	nd.
Saldo strukturalne ⁽²⁾ (% PKB)	PK grudzień 2006 ⁽³⁾	2,2	1,4	0,4	1,2	1,7	1,7
	KOM listopad 2006 ⁽⁴⁾	2,2	1,5	1,0	1,3	nd.	nd.
	<i>PK listopad 2005</i>	0,4	0,3	0,2	0,1	0,0	nd.

		2005	2006	2007	2008	2009	2010
Dług publiczny brutto (% PKB)	PK grudzień 2006	4,5	3,7	2,6	2,3	2,1	1,9
	KOM listopad 2006	4,5	4,0	2,7	2,1	nd.	nd.
	PK listopad 2005	4,6	4,4	3,3	3,0	2,8	nd.

Uwagi:

- (¹) Obliczenia służb Komisji na podstawie danych zawartych w programie.
(²) Saldo dostosowane cyklicznie (jak w poprzednich wierszach) z wyłączeniem środków jednorazowych i innych środków tymczasowych.
(³) Środki jednorazowe i inne środki tymczasowe zgodnie z programem (0,6 % PKB w 2006 r. i 0,4 % w 2007 r.; wszystkie te środki obniżają deficyt).
(⁴) Środki jednorazowe i inne środki tymczasowe według prognozy służb Komisji z jesieni 2006 r. (0,2 % PKB w 2005 r., 0,6 % PKB w 2006 r., 0,4 % PKB w 2007 r. oraz 0,2 % PKB w 2008 r.; wszystkie te środki obniżają deficyt).
(⁵) Na podstawie szacowanego potencjalnego wzrostu w wysokości 9,1 %, 9,6 %, 9,9 % i 9,9 % odpowiednio w latach 2005–2008.

Źródło:

Program konwergencji (PK); prognoza gospodarcza służb Komisji z jesieni 2006 r. (KOM); obliczenia służb Komisji.

OPINIA RADY

z dnia 27 lutego 2007 r.

w sprawie zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2006–2009 przedstawionego przez
Maltę

(2007/C 72/03)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

PRZEDSTAWIA NINIEJSZĄ OPINIĘ:

- (1) W dniu 27 lutego 2007 r. Rada przeanalizowała zaktualizowany program konwergencji przedstawiony przez Maltę i obejmujący lata 2006–2009.
- (2) Scenariusz makroekonomiczny, na którym opiera się program, przewiduje, że wzrost realnego PKB będzie przez okres objęty programem wynosił około 3 %. Z dostępnych obecnie informacji wynika, że scenariusz ten jest oparty na optymistycznych założeniach dotyczących wzrostu gospodarczego w 2007 r. oraz bardzo optymistycznych założeniach na lata kolejne, zwłaszcza z uwagi na optymistyczne założenia dotyczące zmian w sektorze zagranicznym w ujęciu średniookresowym. Mniej korzystny eksport netto w perspektywie średnioterminowej mógłby doprowadzić do wzrostu odnotowywanej już w ubiegłych latach nierównowagi zewnętrznej. Prognozy dotyczące inflacji wydają się być trafne.
- (3) W odniesieniu do 2006 r. w prognozie służb Komisji z jesieni 2006 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych (*general government*) oszacowano na 2,9 % PKB, podczas gdy w poprzedniej zaktualizowanej wersji programu konwergencji zakładano, że osiągnie on 2,7 % PKB. Zakładany w najnowszej aktualizacji wynik za 2006 r. (2,6 % PKB) jest niższy niż szacowano w prognozie służb Komisji z jesieni 2006 r. i w świetle najnowszych informacji na temat wzrostu PKB i danych na temat finansów publicznych w ujęciu kasowym wydaje się być prawdopodobny.
- (4) Strategia budżetowa przedstawiona w zaktualizowanej wersji programu ma na celu zmniejszenie deficytu w 2006 r. poniżej wartości odniesienia wynoszącej 3 % PKB oraz kontynuowanie konsolidacji fiskalnej w kolejnych latach. W aktualizacji przewiduje się stopniową redukcję deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych, która pozwoli na zasadnicze zrównoważenie budżetu do 2009 r. Przy zakładanym spadku obciążenia odsetkami nadwyżka pierwotna ma do 2009 r. osiągnąć 3,25 % PKB. Korekta nastąpi poprzez obniżenie wskaźnika wydatków pierwotnych o prawie 5,75 punktu procentowego PKB, co z nawiązką skompensuje spadek wskaźnika dochodów o prawie 3,75 punktu procentowego PKB. Mimo sukcesów w zakresie ograniczania całości wydatków, w ubiegłych latach wydatki na opiekę zdrowotną miały tendencję wzrostową. Jednorazowe środki zmniejszające deficyt będą stosowane rzadziej niż w ostatnich latach. Program zasadniczo potwierdza nominalną korektę budżetową określoną w poprzedniej aktualizacji, przy czym zakłada znacznie bardziej korzystny scenariusz makroekonomiczny.
- (5) Przewiduje się poprawę deficytu strukturalnego (tj. deficytu dostosowanego cyklicznie z wyłączeniem środków jednorazowych i innych środków tymczasowych), obliczanego zgodnie ze wspólnie przyjętą metodyką, który z poziomu około 3 % PKB w 2006 r. zmniejszy się do poziomu 0,5 % PKB na koniec okresu objętego programem. Podobnie jak w poprzedniej aktualizacji programu konwergencji, przedstawionym w programie średniookresowym celem budżetowym jest zrównoważenie budżetu w kategoriach strukturalnych, przy czym w nowym programie nie zakłada się osiągnięcia tego celu w okresie nim objętym. Jako że cel średniookresowy jest bardziej ambitny niż minimalna wartość

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1055/2005 (Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 1). Dokumenty przytoczone w niniejszym tekście są dostępne na stronie internetowej: http://europa.eu.int/comm/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm.

odniesienia (szacowana jako deficyt wynoszący około 1,75 % PKB), jego osiągnięcie powinno stworzyć margines bezpieczeństwa chroniący przed ryzykiem pojawienia się nadmiernego deficytu. Cel średniookresowy mieści się w zakresie określonym dla strefy euro i dla państw członkowskich grupy ERM II w pakcie na rzecz stabilności i wzrostu oraz w kodeksie postępowania, a także odpowiednio uwzględnia wskaźnik zadłużenia i średni wzrost produktu potencjalnego w perspektywie długoterminowej.

- (6) Ryzyko związane z przedstawionymi w programie prognozami budżetowym wydaje się zasadniczo zrównoważone na rok 2007, ale wyniki budżetowe po tym okresie mogą okazać się gorsze od zakładanych w programie. Wiąże się to z optymistycznymi założeniami dotyczącymi wzrostu PKB w 2007 r. oraz bardzo optymistycznym scenariuszem makroekonomicznym na lata 2008–2009, na którym oparto szacunki zawarte w zaktualizowanej wersji programu (choć prognozy podatkowe na te lata wydają się ostrożne). Ponadto brak szczegółowych informacji na temat strategii korekty budżetowej po roku 2007, co zwiększa ryzyko związane z planowaną konsolidacją fiskalną.
- (7) W świetle powyższej oceny ryzyka nakreślony w programie kurs polityki budżetowej wydaje się zgodny z zaleconą przez Radę korektą nadmiernego deficytu do roku 2006. Wydaje się ponadto, że począwszy od 2008 r. zapewni on, przy normalnych wahaniami makroekonomicznych, wystarczający margines bezpieczeństwa chroniący przed przekroczeniem prognozy deficytu wynoszącego 3 % PKB. W latach następujących po korekcie nadmiernego deficytu zakładane w programie tempo działań dostosowawczych zmierzających do osiągnięcia celu średniookresowego jest zasadniczo zgodne z paktem na rzecz stabilności i wzrostu, który stanowi, że dla strefy euro i dla państw członkowskich grupy ERM II roczna poprawa salda strukturalnego, rozumiana jako punkt odniesienia, powinna wynieść 0,5 % PKB, przy czym dostosowanie powinno być większe w okresach dobrej koniunktury gospodarczej, natomiast w okresach gorszej koniunktury może być mniejsze.
- (8) Szacuje się, że w 2006 r. dług publiczny brutto osiągnął 68,25 % PKB, a więc przekroczył przewidzianą w Traktacie wartość odniesienia wynoszącą 60 %. Program przewiduje obniżenie wskaźnika zadłużenia o 8,75 punktu procentowego PKB w okresie objętym programem. Zmiany wskaźnika zadłużenia mogą kształtować się mniej korzystnie niż przewidziano w programie, zważywszy na wspomniane wyżej zagrożenia dotyczące osiągnięcia celów budżetowych. W świetle powyższej oceny ryzyka wydaje się, że w okresie objętym programem wskaźnik zadłużenia będzie się wystarczająco obniżał ku wartości odniesienia.
- (9) Malta przyjęła ostatnio reformę systemu emerytalnego, której celem jest podwyższenie efektywnego wieku emerytalnego przy jednoczesnym podniesieniu poziomu emerytur. Z wartości podanych w programie wynika, że w związku z tym wzrosną wydatki emerytalne, co doprowadzi do większego wzrostu wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa, do poziomu zbliżonego do średniej wartości w UE. Choć wzrost wydatków na opiekę zdrowotną nastąpi w tempie nieco mniejszym niż w przeszłości, według prognoz wyniesie on około 1,75 punktu procentowego PKB w perspektywie długoterminowej, przy założeniu, że bieżące tendencje się utrzymają. Obecna sytuacja budżetowa nie zapewni stałej redukcji zadłużenia do poziomu poniżej wartości odniesienia określonej w Traktacie. Dlatego zakładana w programie poprawa sytuacji budżetowej przyczyniłaby się do ograniczenia zagrożeń dla stabilności finansów publicznych. Generalnie wydaje się, że zagrożenia dla stabilności finansów publicznych Malty kształtują się na średnim poziomie.
- (10) Program konwergencji nie zawiera jakościowej oceny ogólnego wpływu przedstawionego w październiku 2006 r. sprawozdania z realizacji krajowego programu reform w ramach średniookresowej strategii fiskalnej. Podano w nim jednak systematyczne informacje o bezpośrednich kosztach lub oszczędnościach budżetowych wynikających z najważniejszych reform przewidzianych w krajowym programie, a w przedstawionych prognozach budżetowych bezpośrednio uwzględniono skutki działań nakreślonych w krajowym programie reform dla finansów publicznych. Przedstawione w programie konwergencji środki w dziedzinie finansów publicznych wydają się zgodne z działaniami przewidzianymi w krajowym programie reform. W obu programach zapowiedziano realizację reformy systemu emerytalnego; jednocześnie program konwergencji zawiera szczegóły reformy podatkowej, którą zapowiedziano w krajowym programie reform.
- (11) Strategia budżetowa określona w programie jest zasadniczo zgodna z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej zawartymi w zintegrowanych wytycznych na lata 2005–2008.
- (12) Jeśli chodzi o wymagania odnośnie do danych, określone w kodeksie postępowania dotyczącym programów stabilności i konwergencji, odnotowano, że w programie brak pewnych danych obowiązkowych i opcjonalnych ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Brakuje w nim danych dotyczących sald sektorowych, zwłaszcza prognoz dotyczących kredytów i pożyczek netto udzielonych/zaciągniętych wobec reszty świata na lata 2006–2009 oraz dotyczących zatrudnienia i wydajności pracy wyrażonej w liczbie przepracowanych godzin.

Rada uważa, że program jest zgodny z korektą nadmiernego deficytu do 2006 r. i w kontekście korzystnych perspektyw wzrostu gospodarczego przewiduje stosowne postępy w realizacji celu średniookresowego w późniejszym okresie. Wydaje się, że prognozowany w programie wskaźnik zadłużenia będzie obniżać się w zadowalającym tempie i zbliży się do wartości odniesienia wynoszącej 60 % PKB. Jednak osiągnięcie celów budżetowych po roku 2007 obarczone jest ryzykiem. Istotne jest utrzymanie dobrej sytuacji budżetowej odpornej na ewentualne odwrócenie zakładanej tendencji intensywnego wzrostu, zwłaszcza w świetle niedawnego zwiększenia się nierównowagi zewnętrznej. W związku z powyższą oceną Rada wzywa Maltę do:

- i) osiągania odpowiednich postępów w realizacji celu średniookresowego, tak jak to założono w programie, oraz zapewnienia odpowiedniej redukcji wskaźnika zadłużenia względem PKB przy jednoczesnym określeniu długoterminowej strategii budżetowej, zwłaszcza w zakresie wydatków;
- ii) poprawy długoterminowej stabilności finansów publicznych poprzez osiągnięcie celu średniookresowego oraz dalsze postępy w opracowywaniu i realizacji reformy systemu opieki zdrowotnej — z uwagi na poziom zadłużenia oraz przewidywany wzrost wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa.

Porównanie głównych prognoz makroekonomicznych i budżetowych

		2005	2006	2007	2008	2009
Realny PKB (zmiana w %)	PK grudzień 2006	2,2	2,9	3,0	3,1	3,1
	KOM listopad 2006	2,2	2,3	2,1	2,2	nd.
	PK styczeń 2006	0,9	1,1	1,2	2,0	nd.
Inflacja HICP (%)	PK grudzień 2006	2,5	3,1	2,2	2,1	2,0
	KOM listopad 2006	2,5	3,0	2,6	2,4	nd.
	PK styczeń 2006 ⁽⁶⁾	2,8	3,1	2,5	1,9	nd.
Luka produktowa (% potencjalnego PKB)	PK grudzień 2006 ⁽¹⁾	- 2,8	- 2,1	- 1,3	- 0,3	0,9
	KOM listopad 2006 ⁽⁵⁾	- 2,1	- 1,4	- 1,1	- 0,5	nd.
	PK styczeń 2006 ⁽¹⁾	- 2,9	- 3,7	- 4,2	- 4,4	nd.
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PK grudzień 2006	- 3,2	- 2,6	- 2,3	- 0,9	0,1
	KOM listopad 2006	- 3,2	- 2,9	- 2,7	- 2,9	nd.
	PK styczeń 2006	- 3,9	- 2,7	- 2,3	- 1,2	nd.
Saldo pierwotne (% PKB)	PK grudzień 2006	0,8	1,1	1,1	2,5	3,2
	KOM listopad 2006	0,8	0,9	0,7	0,6	nd.
	PK styczeń 2006	0,3	1,4	1,5	2,4	nd.
Saldo dostosowane cyklicznie (% PKB)	PK grudzień 2006 ⁽¹⁾	- 2,2	- 1,8	- 1,8	- 0,8	- 0,2
	KOM listopad 2006	- 2,4	- 2,3	- 2,3	- 2,7	nd.
	PK styczeń 2006 ⁽¹⁾	- 2,8	- 1,3	- 0,7	0,4	nd.

		2005	2006	2007	2008	2009
Saldo strukturalne ⁽²⁾ (% PKB)	PK grudzień 2006 ⁽³⁾	- 3,8	- 2,9	- 2,0	- 1,0	- 0,4
	KOM listopad 2006 ⁽⁴⁾	- 4,0	- 3,5	- 2,5	- 2,7	nd.
	PK styczeń 2006	- 3,8	- 2,3	- 1,4	0,3	nd.
Dług publiczny brutto (% PKB)	PK grudzień 2006	74,2	68,3	66,7	63,2	59,4
	KOM listopad 2006	74,2	69,6	69,0	68,6	nd.
	PK styczeń 2006	76,7	70,8	68,9	67,3	nd.

Uwagi:

(¹) Obliczenia służb Komisji na podstawie danych zawartych w programie.

(²) Saldo dostosowane cyklicznie (jak w poprzednich wierszach) z wyłączeniem środków jednorazowych i innych środków tymczasowych.

(³) Środki jednorazowe i inne środki tymczasowe pochodzące z programu (1,6 % PKB w 2005 r.; 1,1 % PKB w 2006 r.; 0,2 % PKB w 2007 r.; 0,2 % PKB w 2008 r. oraz 0,2 % PKB w 2009 r. — wszystkie te środki obniżają deficyt).

(⁴) Środki jednorazowe i inne środki tymczasowe pochodzące z prognozy służb Komisji z jesieni 2006 r. (1,6 % PKB w 2005 r.; 1,1 % PKB w 2006 r.; 0,2 % PKB w 2007 r. oraz 0 % PKB w 2008 r. — wszystkie te środki obniżają deficyt).

(⁵) Na podstawie szacowanego potencjalnego wzrostu w wysokości, odpowiednio, 2,2 %, 1,7 %, 1,7 % i 1,6 % w latach 2005–2008.

(⁶) Wielkości przedstawione w PK ze stycznia 2006 r. odpowiadają wskaźnikowi cen detalicznych.

Źródło:

Program konwergencji (PK); prognoza gospodarcza służb Komisji z jesieni 2006 r. (KOM); obliczenia służb Komisji

OPINIA RADY**z dnia 27 lutego 2007 r.****w sprawie zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2006–2009 przedstawionego przez Polskę**

(2007/C 72/04)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

PRZEDSTAWIA NINIEJSZĄ OPINIĘ:

- (1) W dniu 27 lutego 2007 r. Rada przeanalizowała zaktualizowany program konwergencji przedstawiony przez Polskę i obejmujący lata 2006–2009.
- (2) Scenariusz makroekonomiczny będący podstawą programu przewiduje, że w 2006 r. tempo wzrostu realnego PKB osiągnie 5,4 %, zaś w pozostałym okresie realizacji programu zasadniczo ustabilizuje się na poziomie wynoszącym średnio około 5,25 %. Z dostępnych obecnie informacji wynika, że scenariusz ten jest oparty na ostrożnych założeniach dotyczących wzrostu gospodarczego w roku 2007, natomiast założenia dotyczące kolejnych lat wydają się dość optymistyczne, zwłaszcza ze względu na fakt, że poprawa sytuacji na rynku pracy może nie następować tak szybko, jak przewidziano w programie. Przedstawione w programie prognozy dotyczące inflacji wydają się realistyczne z tendencją do niedoszacowania pod koniec okresu objętego programem, w szczególności ze względu na rosnącą presję na wzrost płac w związku z zacieśniającym się rynkiem pracy.
- (3) W programie konwergencji ze stycznia 2006 r. docelową wartość salda sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2006 r. określono na poziomie – 2,6 % PKB, w jesiennej prognozie służb Komisji jest mowa o – 2,2 % PKB, natomiast w aktualizacji programu konwergencji z listopada 2006 r. wynik za 2006 r. oszacowano na – 1,9 % PKB. Lepszy niż przewidywano wynik jest przede wszystkim następstwem niepełnego wykonania planu wydatków (zwłaszcza w zakresie wydatków socjalnych i inwestycji publicznych), natomiast główną przyczyną wzrostu dochodów jest szybszy niż oczekiwano wzrost gospodarczy. Podane wyżej wartości deficytu nie uwzględniają kosztów reformy systemu emerytalnego, szacowanych na około 2 % PKB w 2006 r., w odniesieniu do których obowiązuje okres przejściowy na wykonanie decyzji Eurostatu z dnia 2 marca 2004 r. w sprawie sektorowej klasyfikacji kapitałowych systemów emerytalnych ⁽²⁾, upływający wiosną 2007 r. Głównym celem strategii budżetowej przedstawionej w aktualizacji programu z listopada 2006 r. jest skorygowanie nadmiernego deficytu do 2007 r. poprzez skorzystanie z postanowienia zreformowanego paktu, które pozwala na odliczenie części kosztów reformy emerytalnej. W kolejnych latach planuje się stopniowe zmniejszanie deficytu i osiągnięcie wartości odniesienia wynoszącej 3 % PKB w roku 2009.
- (4) Planuje się obniżanie deficytu o 0,4 punktu procentowego PKB rocznie (0,3 punktu procentowego przy uwzględnieniu kosztów reformy emerytalnej), od poziomu 1,9 % PKB w 2006 r. do 0,6 % PKB w 2009 r. Nadwyżka pierwotna ma wzrosnąć z 0,5 % PKB w 2006 r. do 1,7 % w 2009 r. Uwzględniając skutki wspomnianej powyżej decyzji Eurostatu, przewidywany w zaktualizowanym programie deficyt zmniejszyłby się z 3,9 % PKB w 2006 r. do 2,9 % w 2009 r. Planowana korekta ma być w 2007 r. oparta na dochodach (wzrost wskaźnika dochodów o 0,6 punktu procentowego PKB przy niemal niezmiennym wskaźniku wydatków), a w latach 2008–2009 oparta w dużej mierze na

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1055/2005 (Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 1). Dokumenty przytoczone w niniejszym tekście są dostępne na stronie internetowej: http://europa.eu.int/comm/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm

⁽²⁾ Zob. Eurostat News Release nr 30/2004 z dnia 2 marca 2004 r. oraz nr 117/2004 z dnia 23 września 2004 r.

wydatkach, aby z nadwyżką skompensować znaczny spadek wskaźnika dochodów (średni roczny spadek wskaźnika wydatków o 1,6 punktu procentowego, zwłaszcza w zakresie spożycia i wydatków socjalnych, przy średnim spadku wskaźnika dochodów o 1,2 punktu procentowego, wynikającym głównie z obniżek składek na ubezpieczenia społeczne, zmian w systemie podatku dochodowego od osób fizycznych i innych zmian nie zawsze dokładnie wyjaśnionych w systemie podatkowym). W porównaniu z poprzednim programem docelowe wartości deficytu skorygowano w dół w związku ze znacznie szybszym wzrostem i lepszym niż oczekiwano wynikiem za rok 2006.

- (5) Przewiduje się poprawę salda strukturalnego (tj. salda dostosowanego cyklicznie z wyłączeniem środków jednorazowych i innych środków tymczasowych), obliczanego zgodnie ze wspólnie przyjętą metodyką, od około - 2 % PKB w 2006 r. do - 0,75 % PKB w 2009 r., na koniec okresu objętego programem (bez uwzględnienia kosztów reformy emerytalnej). Podobnie jak w poprzedniej aktualizacji programu konwergencji, przedstawionym w programie średniookresowym celem budżetowym jest deficyt strukturalny wynoszący 1 % PKB, przy czym nie zakłada się osiągnięcia tego celu w okresie objętym programem. Ponieważ cel ten jest bardziej ambitny niż minimalna wartość odniesienia (szacowana jako deficyt wynoszący około 1,5 % PKB), jego osiągnięcie powinno zapewnić margines bezpieczeństwa chroniący przed ryzykiem wystąpienia nadmiernego deficytu. Cel średniookresowy odpowiednio odzwierciedla wskaźnik zadłużenia i długookresowy średni wzrost produktu potencjalnego.
- (6) Wyniki budżetowe mogą być gorsze niż zakłada program, w szczególności w ostatnich latach okresu objętego programem. Nie ma pewności co do skutecznej realizacji planowanych reform, jako że nie towarzyszą im konkretne środki zapewniające wsparcie dla przewidywanego ograniczenia wydatków. Ponadto istnieje ryzyko wynikające z dość korzystnego scenariusza makroekonomicznego na ostatnie lata okresu objętego programem. W związku z tym podjęte dotąd działania nie wydają się wystarczające do osiągnięcia tego celu, dlatego należy wzmocnić planowane środki.
- (7) W świetle powyższej oceny ryzyka, kurs polityki budżetowej przyjęty w programie wydaje się niezgodny z zaleconą przez Radę korektą nadmiernego deficytu do roku 2007. Cele budżetowe nie zapewniają wystarczającego marginesu bezpieczeństwa, pozwalającego na utrzymanie deficytu poniżej 3-procentowego progu PKB przy normalnych wahanach makroekonomicznych w okresie objętym programem. W latach następujących po przeprowadzeniu korekty nadmiernego deficytu należy zwiększyć tempo dostosowania strukturalnego zmierzającego do osiągnięcia przyjętego w programie celu średniookresowego, korzystając z okresu dobrej koniunktury gospodarczej, przy wsparciu odpowiednimi środkami.
- (8) Szacuje się, że w 2006 r. wskaźnik długu publicznego brutto osiągnął 42,0 % PKB, czyli znacznie poniżej określonej w Traktacie wartości odniesienia, która wynosi 60 %. Program przewiduje obniżenie wskaźnika zadłużenia o 1,4 punktu procentowego w okresie objętym programem. Uwzględniając skutki wspomnianej powyżej decyzji Eurostatu, dług publiczny brutto zwiększyłby się z 48,9 % w 2006 r. do 50,2 % w 2009 r.
- (9) Długoterminowy wpływ starzenia się społeczeństwa na budżet jest w Polsce najniższy w UE, a według przewidywań poziom związanych z tym wydatków ma spadać, co wynika częściowo ze znacznego ograniczenia wydatków w następstwie reformy systemu emerytalnego, pod warunkiem pełnej jej realizacji. Mimo poprawy w stosunku do roku 2005 wyjściowa sytuacja budżetowa nadal stanowi zagrożenie dla stabilności finansów publicznych, nawet bez uwzględnienia długoterminowego wpływu na budżet związanego ze starzeniem się społeczeństwa. Do zmniejszenia tych zagrożeń przyczyniłaby się przewidziana w programie dalsza konsolidacja budżetowa. Generalnie wydaje się, że zagrożenie dla stabilności finansów publicznych Polski kształtuje się na niskim poziomie.
- (10) Program konwergencji zawiera jakościową ocenę ogólnego wpływu reform wymienionych w przedstawionym w październiku 2006 r. sprawozdaniu z realizacji krajowego programu reform w ramach średniookresowej strategii fiskalnej. Podano w nim również pewne informacje o bezpośrednich kosztach lub oszczędnościach budżetowych wynikających z najważniejszych reform przewidzianych w krajowym programie reform, a w przedstawionych prognozach budżetowych uwzględniono skutki działań nakreślonych w krajowym programie reform dla finansów publicznych. Przedstawione w programie konwergencji środki w dziedzinie finansów publicznych wydają się zgodne ze środkami przewidzianymi w krajowym programie reform. W szczególności w obu programach przewiduje się pewną harmonizację systemu rolniczych ubezpieczeń społecznych z powszechnym systemem krajowym, stopniową harmonizację rent inwalidzkich ze zreformowanym systemem emerytalnym oraz wprowadzenie koszyka gwarantowanych świadczeń zdrowotnych.

- (11) Przedstawiona w programie strategia budżetowa jest częściowo zgodna z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej zawartymi w zintegrowanych wytycznych na lata 2005–2008. W szczególności działania podejmowane na rzecz korekty nadmiernego deficytu wydają się niewystarczające.
- (12) Jeżeli chodzi o wymagania odnośnie do danych, określone w kodeksie postępowania dotyczącym programów stabilności i konwergencji, w programie przedstawiono wszystkie dane obowiązkowe i większość opcjonalnych ⁽¹⁾.

Program przewiduje skorygowanie nadmiernego deficytu do roku 2007, zgodnie z przepisami art. 2 ust. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97, ale Rada przypomina, że ani podjęte dotąd działania, ani planowane środki nie wydają się wystarczające do osiągnięcia tego celu.

W kolejnych latach przewidziano odpowiednie postępy na drodze do osiągnięcia celu średniookresowego w kontekście perspektyw znaczącego wzrostu gospodarczego, istnieją jednak poważne zagrożenia związane z realizacją celów budżetowych i z trwałością korekty.

W świetle powyższej oceny, a także uwzględniając skierowane do Polski nowe zalecenie skorygowania nadmiernego deficytu, przyjęte przez Radę na mocy art. 104 ust. 7 Traktatu w dniu 27 lutego 2007 r., Rada wzywa Polskę do:

- i) zapewnienia korekty nadmiernego deficytu do roku 2007, zgodnie z nowym zaleceniem na mocy art. 104 ust. 7;
- ii) wykorzystania okresu dobrej koniunktury, w tym wszelkich dodatkowych dochodów w celu obniżenia deficytu, i zwiększenia tempa działań dostosowawczych zmierzających do osiągnięcia przyjętego w programie celu średniookresowego po przeprowadzeniu korekty nadmiernego deficytu, poprzez przygotowanie i realizację dodatkowych środków (zwłaszcza po stronie wydatków) niezbędnych do osiągnięcia przewidywanego dostosowania.
- iii) utrzymania wyników reformy systemu emerytalnego;

Porównanie głównych prognoz makroekonomicznych i budżetowych

		2005	2006	2007	2008	2009
Realny PKB (zmiana w %)	PK listopad 2006	3,5	5,4	5,1	5,1	5,6
	KOM listopad 2006	3,2	5,2	4,7	4,8	nd.
	PK styczeń 2006	3,3	4,3	4,6	5,0	nd.
Inflacja HICP (%)	PK listopad 2006	2,2	1,4	2,1	2,5	2,5
	KOM listopad 2006	2,2	1,4	2,5	2,8	nd.
	PK styczeń 2006	2,2	1,5	2,2	2,5	nd.
Luka produktowa (% potencjalnego PKB)	PK listopad 2006 ⁽¹⁾	- 0,4	0,5	0,5	0,3	0,4
	KOM listopad 2006 ⁽³⁾	- 0,3	0,4	0,3	0,1	nd.
	PK styczeń 2006 ⁽¹⁾	0,1	0,3	0,3	0,6	nd.
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych (bez uwzględnienia kosztów reformy systemu emerytalnego) (% PKB)	PK listopad 2006	- 2,5	- 1,9	- 1,4	- 1,0	- 0,6
	KOM listopad 2006	- 2,5	- 2,2	- 2,0	- 1,8	nd.
	PK styczeń 2006	- 2,9	- 2,6	- 2,2	- 1,9	nd.

⁽¹⁾ W szczególności nie przedstawiono danych na temat zatrudnienia mierzonego liczbą przepracowanych godzin ani wydajności pracy mierzonej jako PKB w stosunku do liczby przepracowanych godzin. Brak także danych o czynnikach sprzyjających potencjalnemu wzrostowi.

		2005	2006	2007	2008	2009
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych (przy uwzględnieniu kosztów reformy systemu emerytalnego) (% PKB)	PK listopad 2006	- 4,4	- 3,9	- 3,4	- 3,1	- 2,9
	KOM listopad 2006	- 4,4	- 4,2	- 4,0	- 3,9	nd.
	PK styczeń 2006	- 4,7	- 4,6	- 4,1	- 3,7	nd.
Saldo pierwotne (bez uwzględnienia kosztów reformy systemu emerytalnego) (% PKB)	PK listopad 2006	0,1	0,5	1,0	1,4	1,7
	KOM listopad 2006	0,1	0,2	0,4	0,6	nd.
	PK styczeń 2006	- 0,3	- 0,2	0,3	0,6	nd.
Saldo strukturalne ⁽²⁾ (bez uwzględnienia kosztów reformy systemu emerytalnego) (% PKB)	PK listopad 2006	- 2,4	- 2,1	- 1,6	- 1,1	- 0,7
	KOM listopad 2006	- 2,3	- 2,3	- 2,1	- 1,8	nd.
	PK styczeń 2006	- 2,1	- 2,7	- 2,4	- 2,1	nd.
Saldo strukturalne ⁽²⁾ (przy uwzględnieniu kosztów reformy systemu emerytalnego) (% PKB)	PK listopad 2006	- 4,3	- 4,1	- 3,6	- 3,2	- 3,0
	KOM listopad 2006	- 4,2	- 4,3	- 4,1	- 3,9	nd.
	PK styczeń 2006	- 4,7	- 4,7	- 4,2	- 3,9	nd.
Dług publiczny brutto (bez uwzględnienia kosztów reformy systemu emerytalnego) (% PKB)	PK listopad 2006	41,9	42,0	42,1	41,4	40,6
	KOM listopad 2006	42,0	42,4	43,1	42,7	nd.
	PK styczeń 2006	42,5	45,0	45,3	45,4	nd.
Dług publiczny brutto (przy uwzględnieniu kosztów reformy systemu emerytalnego) (% PKB)	PK listopad 2006	47,3	48,9	50,0	50,3	50,2
	KOM listopad 2006	47,4	49,3	51,0	51,6	nd.
	PK styczeń 2006	47,9	51,2	52,1	52,6	nd.

Uwagi

(1) Obliczenia służb Komisji na podstawie danych zawartych w programie.

(2) Saldo dostosowane cyklicznie z wyłączeniem środków jednorazowych i innych środków tymczasowych. Saldo dostosowane cyklicznie i saldo strukturalne są takie same, ponieważ środki jednorazowe i inne środki tymczasowe zawarte w programie są nieistotne.

(3) W oparciu o szacowany potencjalny wzrost w wysokości, odpowiednio, 4,1 %, 4,4 %, 4,8 % i 5,0 % w latach 2005–2008.

Źródło

Program konwergencji (PK); prognoza gospodarcza służb Komisji z jesieni 2006 r. (KOM); obliczenia służb Komisji

OPINIA RADY**z dnia 27 lutego 2007 r.****w sprawie zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2006–2009 przedstawionego przez Szwecję**

(2007/C 72/05)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

PRZEDSTAWIA NINIEJSZĄ OPINIĘ:

- (1) Dnia 27 lutego 2007 r. Rada przeanalizowała zaktualizowany program konwergencji przedstawiony przez Szwecję i obejmujący lata 2006–2009.
- (2) Scenariusz makroekonomiczny, na którym opiera się program, zakłada zmniejszenie tempa wzrostu realnego PKB z 4,0 % w 2006 r. do średnio 3,0 % rocznie w pozostałym okresie objętym programem, aczkolwiek pozostanie on nadal na poziomie bliskim wzrostowi potencjalnemu. Z dostępnych obecnie informacji wynika, że scenariusz ten jest oparty na realistycznych założeniach dotyczących wzrostu gospodarczego, przy czym wzrost w roku 2006 mógł być nawet nieco wyższy. Przedstawione w programie przewidywania dotyczące inflacji również wydają się realistyczne.
- (3) W prognozie służb Komisji z jesieni 2006 r. nadwyżkę sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2006 r. oszacowano na 2,8 % PKB, podczas gdy w poprzedniej zaktualizowanej wersji programu konwergencji zakładano, że wyniesie ona 0,9 % PKB; różnica ta odzwierciedla głównie lepszą pozycję wyjściową wynikającą z wyższej niż przewidywano nadwyżki w roku 2005. Z dostępnych danych w ujęciu kasowym wynika, że w związku z niższymi wydatkami pierwotnymi oraz wyższymi dochodami podatkowymi nadwyżka w roku 2006 będzie prawdopodobnie wyższa od prognozowanej przez Komisję.
- (4) W zaktualizowanym programie konwergencji potwierdzono, że zasadniczym założeniem polityki fiskalnej pozostaje nadwyżka budżetowa w wysokości średnio 2 % PKB w ciągu całego cyklu koniunkturalnego, której osiągnięciu służą m.in. wieloletnie limity wydatków. Wiosną 2007 r. w ustawie dotyczącej polityki fiskalnej rząd dokona weryfikacji obecnej docelowej wartości nadwyżki sektora instytucji rządowych i samorządowych, tak by uwzględnić decyzję Eurostatu w sprawie klasyfikacji kapitałowych systemów emerytalnych drugiego filara ⁽²⁾. Po upływie wiosną 2007 r. okresu przejściowego na wykonanie tej decyzji nadwyżka budżetowa będzie niższa w przybliżeniu o 1 % PKB rocznie, a wskaźnik zadłużenia brutto względem PKB wzrośnie o około 0,5 % PKB. Przedstawiona w zaktualizowanym programie konwergencji strategia budżetowa zakłada spadek nadwyżki w 2007 r. (z 3,0 % PKB w roku 2006 do 2,4 %), a następnie stopniowy jej wzrost (aż do 3,1 % w roku 2009); w przypadku nadwyżki pierwotnej oczekiwany jest podobny rozwój. Zarówno wskaźnik wydatków, jak i wskaźnik dochodów względem PKB mają stopniowo obniżyć się w okresie objętym programem. Strategia ukierunkowana jest na końcowe lata objęte programem, a znaczna obniżka podatków w roku 2007 ma tylko częściowe pokrycie finansowe. Prognozowana ścieżka zmian dotyczących nadwyżki (początkowy spadek, a następnie stopniowy wzrost) jest podobna do przedstawionej w poprzedniej aktualizacji programu, lecz przez cały okres objęty programem towarzyszy jej wyższe zadłużenie netto.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1055/2005 (Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 1). Dokumenty przywołane w niniejszym tekście są dostępne na stronie internetowej: http://europa.eu.int/comm/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm

⁽²⁾ Zob. Eurostat News Release nr 30/2004 z dnia 2 marca 2004 r. oraz nr 117/2004 z dnia 23 września 2004 r.

- (5) Przewiduje się, że nadwyżka strukturalna (tj. nadwyżka dostosowana cyklicznie z wyłączeniem środków jednorazowych i innych środków tymczasowych), obliczana zgodnie z powszechnie przyjętą metodyką, utrzyma się na poziomie powyżej 2 % PKB przez cały okres objęty programem, w związku z potrzebą zapewnienia długoterminowej stabilności finansów publicznych. Podobnie jak w poprzedniej aktualizacji programu konwergencji przedstawiony w programie średniookresowy cel budżetowy odpowiada wspomnianej powyżej wartości docelowej, czyli nadwyżce budżetowej w wysokości średnio 2 % PKB w ciągu całego cyklu koniunkturalnego (tj. w kategoriach strukturalnych), przy czym zakłada się, że cel ten zostanie utrzymany w całym okresie objętym programem. Ponieważ cel ten jest dużo bardziej ambitny, niż wymaga tego minimalna wartość odniesienia (szacowana jako deficyt wynoszący około 1 % PKB), jego osiągnięcie powinno zapewnić margines bezpieczeństwa chroniący przed ryzykiem wystąpienia nadmiernego deficytu. Cel średniookresowy jest również dużo bardziej ambitny niż, nakazywałyby wskaźnik zadłużenia i długookresowy średni wzrost produktu potencjalnego.
- (6) Ryzyko związane z prognozami budżetowymi zawartymi w programie wydaje się zasadniczo zrównoważone od roku 2007. Perspektywy makroekonomiczne oraz prognozy dotyczące dochodów podatkowych wydają się oparte na realistycznych założeniach, mimo niepewności co do przyszłych wpływów z podatku od zysków kapitałowych. Założenia dotyczące docelowych poziomów wydatków znajdują potwierdzenie w dotychczas skutecznej ich realizacji osiągniętej przy udziale wspomnianych wyżej limitów wydatków.
- (7) W świetle powyższej oceny ryzyka przedstawiony w programie kurs polityki budżetowej wydaje się wystarczający do utrzymania celu średniookresowego przez okres objęty programem, tak jak przewidziano w programie. Dodatkowo zapewnia on dostateczny margines bezpieczeństwa chroniący przed naruszeniem 3-procentowego prognozy deficytu przy normalnych wahaniami makroekonomicznych w okresie objętym programem. Istnieje jednak ryzyko, że wynikający z programu kurs polityki fiskalnej może mieć charakter procykliczny w 2007 r., w którym zgodnie z przewidywaniami ma utrzymywać się dobra koniunktura gospodarcza. Byłoby to niezgodne z paktem na rzecz stabilności i wzrostu.
- (8) Szacuje się, że w 2006 r. dług publiczny brutto obniżył się do 46,5 % PKB, czyli znacznie poniżej określonej w Traktacie wartości odniesienia wynoszącej 60 %. W programie przewiduje się kontynuację tendencji spadkowej wskaźnika zadłużenia, który powinien obniżyć się o 13,5 punktów procentowych w okresie objętym programem.
- (9) Długoterminowy wpływ na budżet związany ze starzeniem się społeczeństwa jest w Szwecji niższy niż średnia UE, a według przewidywań poziom wydatków na emerytury jako udział w PKB ma pozostać stosunkowo stabilny w długim okresie, co wynika ze znacznego ograniczenia wydatków w następstwie reformy systemu emerytalnego. Wyjściowa sytuacja budżetowa charakteryzująca się wysoką nadwyżką pierwotną przyczynia się ponadto do redukcji długu publicznego brutto oraz akumulacji aktywów. Utrzymanie solidnych finansów publicznych, w tym osiąganie planowanych nadwyżek, przyczyniłoby się do ograniczenia zagrożeń dla ich stabilności. Generalnie wydaje się, że zagrożenia dla finansów publicznych Szwecji kształtują się na niskim poziomie.
- (10) Program konwergencji zawiera jakościową ocenę ogólnego wpływu sprawozdania — przedstawionego w listopadzie 2006 r. — dotyczącego realizacji krajowego programu reform w ramach średniookresowej strategii fiskalnej. Podano w nim również systematyczne informacje o bezpośrednich kosztach lub oszczędnościach budżetowych wynikających z najważniejszych reform przewidzianych w krajowym programie reform, a w przedstawionych prognozach budżetowych uwzględniono skutki, jakie dla finansów publicznych niosą działania nakreślone w krajowym programie reform dla finansów publicznych. Przedstawione w programie konwergencji środki w dziedzinie finansów publicznych wydają się zgodne z działaniami przewidzianymi w krajowym programie reform. W szczególności w obu programach zaplanowano wdrożenie środków służących zwiększeniu podaży siły roboczej.
- (11) Strategia budżetowa określona w programie jest zasadniczo zgodna z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej zawartymi w zintegrowanych wytycznych na lata 2005–2008.
- (12) Jeśli chodzi o wymagania w zakresie danych, określone w kodeksie postępowania dotyczącym programów stabilności i konwergencji, w programie zanotowano brak pewnych danych obowiązkowych i opcjonalnych (¹).

W świetle powyższej oceny sytuację budżetową w średnim okresie można uznać za dobrą, strategia budżetowa zaś stanowi przykład prawidłowej polityki fiskalnej, prowadzonej zgodnie z wymogami paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Istotne będzie jednak obniżenie ryzyka związanego z polityką procykliczną przez zagwarantowanie, by pogorszenie sytuacji budżetowej w kategoriach strukturalnych w roku 2007, które jest związane z reformami strukturalnymi służącymi zwiększeniu wskaźników zatrudnienia, nie utrzymało się w kolejnych latach.

(¹) Brakuje m.in. obowiązkowych danych dotyczących niektórych deflatorów, obciążenia podatkowego oraz wzrostu istotnych rynków zagranicznych.

Porównanie głównych prognoz makroekonomicznych i budżetowych ⁽¹⁾

		2005	2006	2007	2008	2009
Realny PKB (zmiana w %)	PK grudzień 2006	2,7	4,0	3,3	3,1	2,7
	KOM listopad 2006	2,7	4,0	3,3	3,1	nd.
	PK grudzień 2005	2,4	3,1	2,8	2,3	nd.
Inflacja HICP ⁽²⁾ (%)	PK grudzień 2006	1,3	1,9	2,2	1,5	1,9
	KOM listopad 2006	0,8	1,5	1,6	1,8	nd.
	PK grudzień 2005	1,5	1,5	2,0	2,0	nd.
Luka produktowa (% potencjalnego PKB)	PK grudzień 2006 ⁽³⁾	- 0,7	0,0	0,3	0,3	0,3
	KOM listopad 2006 ⁽⁷⁾	- 0,5	0,2	0,5	0,6	nd.
	PK grudzień 2005 ⁽³⁾	- 0,4	- 0,1	0,1	- 0,1	nd.
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PK grudzień 2006	3,0	3,0	2,4	2,7	3,1
	KOM listopad 2006	3,0	2,8	2,4	2,5	nd.
	PK grudzień 2005	1,6	0,9	1,2	1,7	nd.
Saldo pierwotne (% PKB)	PK grudzień 2006	4,6	4,5	4,1	4,2	4,6
	KOM listopad 2006	4,6	4,5	4,1	4,3	nd.
	PK grudzień 2005	3,2	2,5	3,0	3,6	nd.
Saldo dostosowane cyklicznie (% PKB)	PK grudzień 2006 ⁽³⁾	3,4	3,0	2,2	2,5	3,0
	KOM listopad 2006	3,3	2,7	2,1	2,1	nd.
	PK grudzień 2005 ⁽³⁾	1,8	0,9	1,1	1,7	nd.
Saldo strukturalne ⁽⁴⁾ (% PKB)	PK grudzień 2006 ⁽⁵⁾	3,0	3,0	2,2	2,5	3,0
	KOM listopad 2006 ⁽⁶⁾	2,9	2,7	2,1	2,1	nd.
	PK grudzień 2005	1,8	0,9	1,1	1,7	nd.
Dług publiczny brutto (% PKB)	PK grudzień 2006	50,3	46,5	41,5	37,4	33,0
	KOM listopad 2006	50,4	46,7	42,6	38,7	nd.
	PK grudzień 2005	50,9	49,4	47,8	46,0	nd.

Uwagi

- ⁽¹⁾ Powyższe przewidywania budżetowe nie uwzględniają wpływu decyzji Eurostatu z dnia 2 marca 2004 r. w sprawie klasyfikacji kapitałowych systemów emerytalnych, którą należy wprowadzić w życie przed dokonaniem zgłoszenia wniosku 2007 r. Po uwzględnieniu tego wpływu saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych zgodnie ze zaktualizowanym programem wynosiłoby 2,0 % PKB w 2005 r., 2,0 % w 2006 r., 1,3 % w 2007 r., 1,6 % w 2008 r. i 2,0 % w 2009 r., a dług publiczny brutto wynosiłoby 50,9 % PKB w 2005 r., 47,0 % w 2006 r., 42,0 % w 2007 r., 37,9 % w 2008 r. i 33,5 % w 2009 r.
- ⁽²⁾ Dane dotyczące inflacji w programie konwergencji oszacowano w ujęciu grudzień do grudnia, w prognozie Komisji zaś w ujęciu średniorocznym. Wyjaśnia to różnicę między danymi Komisji a inflacją HICP w latach 2005–2006. W programie założono również, że w latach 2008–2009 indeks HICP będzie odpowiadał indeksowi UND1X (krajowemu indeksowi cen konsumpcyjnych nieobejmującemu zmian w podatkach pośrednich, dotacjach i płatnościach odsetek z tytułu kredytów hipotecznych). Oczekuje się jednak, że w roku 2007 indeks HICP będzie o pół punktu procentowego wyższy od indeksu UND1X, co w 2008 r. powinno doprowadzić do większego spadku inflacji HICP niż zakładany w programie.
- ⁽³⁾ Obliczenia służb Komisji na podstawie danych zawartych w programie.
- ⁽⁴⁾ Saldo dostosowane cyklicznie (jak w poprzednich wierszach) z wyłączeniem środków jednorazowych i innych środków tymczasowych.
- ⁽⁵⁾ Środki jednorazowe i inne środki tymczasowe zgodnie z programem (0,4 % PKB w 2005 r.; środki te obniżają deficyt).
- ⁽⁶⁾ Środki jednorazowe i inne środki tymczasowe zgodnie z prognozą służb Komisji z jesieni 2006 r. (0,4 % PKB w 2005 r.; środki te obniżają deficyt).
- ⁽⁷⁾ Na podstawie szacowanego potencjalnego wzrostu o 2,6 %, 3,2 %, 3,1 % i 3,0 % odpowiednio w okresie 2005–2008.

Źródło

Program konwergencji (PK); prognoza gospodarcza służb Komisji z jesieni 2006 r. (KOM); obliczenia służb Komisji

OPINIA RADY**z dnia 27 lutego 2007 r.****w sprawie zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2006/2007 — 2011/2012 przedstawionego przez Zjednoczone Królestwo**

(2007/C 72/06)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

PRZEDSTAWIA NINIEJSZĄ OPINIĘ:

- (1) W dniu 27 lutego 2007 r. Rada przeanalizowała zaktualizowany program konwergencji przedstawiony przez Zjednoczone Królestwo i obejmujący okres od roku budżetowego 2006/2007 do roku 2011/2012 ⁽²⁾.
- (2) Program zawiera dwa różne scenariusze makroekonomiczne: scenariusz podstawowy oraz scenariusz alternatywny, oparty na założonym wzroście niższym o 0,25 punktu procentowego niż w scenariuszu podstawowym. Zawarte w aktualizacji programu konwergencji prognozy dotyczące finansów publicznych oparte są na tym drugim scenariuszu, którego założenia są ostrożniejsze niż założenia scenariusza podstawowego i który na potrzeby niniejszej oceny przyjęto za scenariusz odniesienia. Przewiduje on, że wzrost realnego PKB wyniesie 2,75 % w latach 2006 i 2007, a przez resztę okresu objętego programem zmniejszy się nieznacznie i wyniesie średnio 2,5 %. Jeśli wziąć pod uwagę obecnie dostępne informacje, program wydaje się oparty na realistycznych założeniach dotyczących wzrostu gospodarczego. Prognozy dotyczące inflacji, przewidujące jej spadek z poziomu 2,5 % w 2006 r. do 2 % począwszy od 2007 r., w kontekście ostatnio opublikowanych wyników wydają się zaniżone w perspektywie krótkoterminowej, lecz poza tym realistyczne.
- (3) W prognozie służb Komisji z jesieni 2006 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w roku 2006/2007 oszacowano na 3 % PKB. W obecnej aktualizacji programu konwergencji deficyt na ten sam rok szacowany jest na 2,8 % PKB, co sugeruje utrzymanie się najnowszych tendencji związanych z szybkim wzrostem dochodów i wolniejszym wzrostem wydatków przez pozostałe miesiące roku budżetowego.
- (4) W zaktualizowanym programie konwergencji za najważniejsze cele polityki fiskalnej uznano zapewnienie długoterminowej stabilności finansów publicznych oraz solidarność wewnątrzpokoleniową i międzypokoleniową, a także — przy nadrzędności powyższych celów — wspieranie polityki monetarnej, w szczególności poprzez wykorzystanie automatycznych stabilizatorów do łagodzenia wahań rozwoju gospodarczego. Program przewiduje obniżenie deficytu poniżej 3 % PKB do roku 2006/2007 (2,8 %) oraz do poziomu 1,4 % PKB do końca okresu objętego programem (rok 2011/2012). Przewiduje się zrównoważenie salda pierwotnego do roku 2008/2009 i osiągnięcie nadwyżki w wysokości 0,7 % PKB do roku 2011/2012 wobec szacowanego w roku 2005/2006 deficytu na poziomie 0,6 % PKB. Korekta budżetowa w okresie objętym programem jest równo rozłożona na dochody i wydatki. W pierwszych dwóch latach tego okresu przewiduje się wzrost wskaźnika dochodów, częściowo za sprawą środków uznaniowych, natomiast na okres począwszy od roku 2008/2009 planuje się znaczną korektę po stronie wydatków poprzez ograniczenie ich obecnego wzrostu. Przewiduje się ustabilizowanie inwestycji publicznych, w rozumieniu definicji przyjętej w programie konwergencji ⁽³⁾, na poziomie 2,25 % PKB od roku 2006/2007, dzięki czemu od roku 2007/2008 deficyt ma być wykorzystywany w całości na finansowanie inwestycji publicznych. Ścieżka dostosowania jest zasadniczo zgodna z przyjętą w zaktualizowanym programie z 2005 r. w sytuacji lepszych krótkoterminowych perspektyw makroekonomicznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1055/2005 (Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 1). Dokumenty przywołane w niniejszym tekście są dostępne na stronie internetowej: http://europa.eu.int/comm/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm

⁽²⁾ Rok budżetowy w Zjednoczonym Królestwie obejmuje okres od kwietnia do marca.

⁽³⁾ Przyjęta w programie konwergencji Zjednoczonego Królestwa definicja inwestycji publicznej nie jest tożsama z koncepcją ESA i obejmuje wszystkie inwestycje sektora publicznego (zarówno spółek publicznych, jak i sektora instytucji rządowych i samorządowych), w tym także dotacje kapitałowe dla sektora prywatnego, bez amortyzacji.

- (5) Przewiduje się poprawę salda strukturalnego (tj. salda dostosowanego cyklicznie z wyłączeniem środków jednorazowych i innych środków tymczasowych), obliczanego zgodnie ze wspólnie przyjętą metodyką, od deficytu w wysokości 2,5 % PKB w roku 2006/2007 do deficytu na poziomie około 1,25 % PKB w ostatnim roku objętym programem (2011/2012). Jak wynika z powyższych szacunków, korekta ta jest wyraźniejsza w latach od 2006/2007 do 2008/2009, a mniej wyraźna w kolejnych latach. Podobnie jak w zaktualizowanym programie z roku 2005 nie określono ilościowo celu średniookresowego dla salda strukturalnego. Program odnosi się do określonych zgodnie z przepisami krajowymi celów fiskalnych, które zakładają zgodność ze stabilizacją wskaźnika zadłużenia względem PKB na stosunkowo niskim poziomie, ale tylko w określonych okolicznościach zapewniałyby margines bezpieczeństwa chroniący przed przekroczeniem progu deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych, wynoszącego 3 % PKB.
- (6) Ryzyko związane z przedstawionymi w programie prognozami budżetowym wydaje się zasadniczo zrównoważone do roku 2007/2008, ale wyniki budżetowe po tym okresie mogą okazać się gorsze od zakładanych w programie w zależności od stopnia kontroli wydatków. Zakładany wzrost wskaźnika udziału podatków w PKB opiera się częściowo na względnie niestabilnych czynnikach, takich jak zyski branży finansowej i przemysłu naftowego. Jednocześnie aktualne dane ekonomiczne, w tym wysoka rentowność, wydają się przemawiać za stosunkowo dobrymi perspektywami dotyczącymi dochodów. Jednak począwszy od roku 2008/2009 realizacja zakładanej w programie ścieżki deficytu uzależniona będzie od wprowadzenia w życie planowanego ograniczenia wzrostu wydatków oraz od aktywnego monitorowania, czy ograniczenia te są egzekwowane. Od tego, czy ograniczenia wzrostu wydatków przewidziane w kompleksowej prognozie wydatków (*Comprehensive Spending Review*) zostaną w pełni wdrożone, zależy osiągnięcie celów programu. Władze Zjednoczonego Królestwa wstępnie zapowiedziały ograniczenie środków budżetowych dla szeregu mniejszych ministerstw oraz zobowiązały się do rocznej 5-procentowej realnej redukcji budżetów całej administracji rządowej i do efektywnych oszczędności. Większość ograniczeń we wzroście wydatków, które to ograniczenia mają wchodzić w życie od roku 2008/2009, nie znalazła jednak jeszcze przełożenia na konkretne środki budżetowe, lecz wymaga zatwierdzenia w kompleksowej prognozie wydatków; władze planują opublikować ją latem 2007 roku i ogłosić w niej wiążące plany wydatków do roku 2010/2011. Aktywne monitorowanie służące egzekwowaniu ograniczeń realizowane jest do tej pory z powodzeniem.
- (7) W świetle powyższej oceny ryzyka nakreślony w programie kurs polityki budżetowej wydaje się zasadniczo zgodny z zaleconą przez Radę korektą nadmiernego deficytu do roku 2006/2007. Zapewnia on wystarczający margines bezpieczeństwa chroniący przed naruszeniem 3-procentowego progu deficytu przy normalnych wahaniami makroekonomicznych dopiero około roku 2009/2010, czyli w okresie, dla którego prognozy są uzależnione od wyników kompleksowej prognozy wydatków. W latach następujących po przeprowadzeniu korekty nadmiernego deficytu należy zatem zwiększyć tempo konsolidacji fiskalnej.
- (8) Przewiduje się, że wskaźnik zadłużenia brutto, który w roku 2005/2006 wyniósł 42,1 % PKB, pozostanie znacznie poniżej określonej w Traktacie wartości odniesienia, wynoszącej 60 % PKB, lecz w okresie objętym prognozą będzie powoli rósł i osiągnie poziom nieco powyżej 44 % PKB w roku 2008/2009. W kolejnych latach wskaźnik zadłużenia ma się ustabilizować, a następnie zacząć spadać pod koniec okresu objętego programem.
- (9) Długoterminowy wpływ na budżet związany ze starzeniem się społeczeństwa jest w Zjednoczonym Królestwie zbliżony do średniej UE, jednak wydatki na emerytury rosną nieco wolniej niż średnia unijna, co jest częściowo wynikiem historycznie większej roli prywatnych systemów emerytalnych w tym kraju niż w innych państwach UE. Proponowane reformy systemu emerytalnego wychodzą naprzeciw obawom o niedostateczną wysokość świadczeń w przyszłości poprzez wzmocnienie motywacji do oszczędzania w prywatnych funduszach emerytalnych i zwiększenie świadczeń z systemów obowiązkowych, co wiąże się z nieco większym niż wcześniej prognozowano wzrostem wydatków na publiczne świadczenia emerytalne. Reforma obejmuje także plany stopniowego podwyższania ustawowego wieku emerytalnego. Mimo poprawy w stosunku do roku 2005, wyjściowa sytuacja budżetowa nadal będzie stanowić zagrożenie dla stabilności finansów publicznych — nawet bez uwzględnienia długoterminowego wpływu na budżet związanego ze starzeniem się społeczeństwa — jeśli w średnim okresie nie nastąpi znaczne ograniczenie deficytu. Konsolidacja finansów publicznych poprzez poprawę sytuacji budżetowej w stopniu większym niż przewidziano w zaktualizowanym programie konwergencji przyczyniłaby się do zmniejszenia w dłuższym okresie zagrożeń dla stabilności finansów publicznych. Generalnie wydaje się, że zagrożenia dla stabilności finansów publicznych Zjednoczonego Królestwa kształtują się na średnim poziomie.

- (10) Program konwergencji zawiera jakościową ocenę ogólnego wpływu sprawozdania — przedstawionego w październiku 2006 r. — dotyczącego realizacji krajowego programu reform w ramach średniookresowej strategii budżetowej. Podano w nim również systematyczne informacje o bezpośrednich kosztach lub oszczędnościach budżetowych wynikających z najważniejszych reform przewidzianych w krajowym programie, a w przedstawionych prognozach budżetowych bezpośrednio uwzględniono skutki, jakie dla finansów publicznych niosą działania nakreślone w krajowym programie reform. Przedstawione w programie konwergencji środki w dziedzinie finansów publicznych wydają się zgodne z działaniami przewidzianymi w krajowym programie reform. W obu programach przewiduje się m.in. stopniową realizację rządowych zamierzeń poprawy wydajności i jakości usług publicznych, natomiast w długoterminowych prognozach dotyczących finansów publicznych uwzględniono szacunkowe koszty proponowanej reformy emerytalnej.
- (11) Strategia budżetowa określona w programie jest zasadniczo zgodna z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej zawartymi w zintegrowanych wytycznych na lata 2005–2008.
- (12) Jeśli chodzi o wymagania związane z danymi określone w kodeksie postępowania dotyczącym programów stabilności i konwergencji, odnotowano, że w programie brak pewnych danych obowiązkowych i opcjonalnych ⁽¹⁾.

Rada uważa, że program wydaje się zasadniczo zgodny z korektą nadmiernego deficytu w wyznaczonym przez Radę terminie, czyli do roku budżetowego 2006/2007. Rada zachęca Zjednoczone Królestwo do kontynuowania konsolidacji po roku 2009/2010. Realizacja celów budżetowych po roku 2007/2008 jest uwarunkowana skutecznym wdrożeniem planowanych ograniczeń wydatków.

W świetle powyższej oceny Rada wzywa Zjednoczone Królestwo do kontynuowania konsolidacji budżetowej w okresie objętym programem, w szczególności poprzez wdrożenie planowanych ograniczeń wzrostu wydatków po roku 2007/2008, oraz do dalszej poprawy sytuacji fiskalnej w celu uwzględnienia zagrożeń dla długoterminowej stabilności finansów publicznych.

Wzywa się Zjednoczone Królestwo również do lepszego przestrzegania zawartych w kodeksie postępowania wymogów dotyczących danych.

Porównanie głównych prognoz makroekonomicznych i budżetowych

		2005/ 06	2006/ 07	2007/ 08	2008/ 09	2009/ 10	2010/ 11	2011/ 12
Realny PKB (zmiana w %)	PK grudzień 2006 ⁽¹⁾	1 ¾	2 ¾	2 ¾	2 ½	2 ½	2 ½	2 ½
	KOM listopad 2006 ⁽²⁾	1,9	2,7	2,6	2,4	nd.	nd.	nd.
	PK grudzień 2005 ⁽¹⁾	1¾	2¼	3	2¾	2¼	2¼	nd.
Inflacja HICP (%)	PK grudzień 2006 ⁽¹⁾	2	2 ½	2	2	2	2	2
	KOM listopad 2006 ⁽²⁾	2,1	2,4	2,2	2,0	nd.	nd.	nd.
	PK grudzień 2005	2¼	2	2	2	2	2	nd.
Luka produktowa (% potencjalnego PKB)	PK grudzień 2006 ⁽³⁾	- 0,5	- 0,6	- 0,6	- 0,6	- 0,5	- 0,4	- 0,3
	KOM listopad 2006 ⁽²⁾ ⁽⁴⁾	- 0,3	- 0,4	- 0,5	- 0,7	nd.	nd.	nd.
	PK grudzień 2005 ⁽³⁾	- 0,5	- 1,0	- 0,8	- 0,5	- 0,6	- 0,6	nd.

⁽¹⁾ W szczególności brak danych na temat prognoz dotyczących zatrudnienia, bezrobocia i inflacji płacowej oraz szczegółowej analizy prognozowanych dochodów i wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych w okresie po roku 2007/2008. W porównaniu z aktualizacją z 2005 r. w obecnym zaktualizowanym programie przyjęto krótszy horyzont czasowy analizy wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych. Jest to ostanía aktualizacja programu przed zatwierdzeniem nowych, szczegółowych planów wydatków w kompleksowej prognozie wydatków, która zostanie opublikowana w lipcu 2007 r.

		2005/ 06	2006/ 07	2007/ 08	2008/ 09	2009/ 10	2010/ 11	2011/ 12
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PK grudzień 2006 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	- 2,9	- 2,8	- 2,3	- 1,9	- 1,7	- 1,6	- 1,4
	KOM listopad 2006 ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾	- 2,9	- 3,0	- 2,7	- 2,5	nd.	nd.	nd.
	PK grudzień 2005 ⁽⁵⁾	- 3,1	- 2,8	- 2,4	- 1,9	- 1,7	- 1,5	nd.
Saldo pierwotne (% PKB)	PK grudzień 2006 ⁽⁸⁾	- 0,8	- 0,6	- 0,2	- 0,1	- 0,3	- 0,5	- 0,7
	KOM listopad 2006	- 0,9	- 1,0	- 0,6	- 0,4	nd.	nd.	nd.
	PK grudzień 2005 ⁽⁸⁾	- 1,0	- 0,7	- 0,3	nd.	nd.	nd.	nd.
Saldo dostosowane cyklicznie (% PKB)	PK grudzień 2006 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	- 2,7	- 2,5	- 2,1	- 1,7	- 1,5	- 1,4	- 1,3
	KOM listopad 2006 ⁽⁴⁾	- 2,8	- 2,8	- 2,4	- 2,2	nd.	nd.	nd.
	PK grudzień 2005 ⁽³⁾	- 2,9	- 2,3	- 2,1	- 1,7	- 1,5	- 1,3	nd.
Saldo strukturalne ⁽⁹⁾ (% PKB)	PK grudzień 2006 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	- 3,0	- 2,5	- 2,1	- 1,7	- 1,5	- 1,4	- 1,3
	KOM listopad 2006 ⁽⁴⁾	- 3,1	- 2,8	- 2,4	- 2,2	nd.	nd.	nd.
	PK grudzień 2005	- 2,9	- 2,3	- 2,1	- 1,7	- 1,5	- 1,3	nd.
Dług publiczny brutto (% PKB)	PK grudzień 2006	42,7	43,7	44,1	44,2	44,2	44,0	43,6
	KOM listopad 2006	42,1	42,5	43,4	44,1	nd.	nd.	nd.
	PK grudzień 2005	43,3	44,4	44,8	44,7	44,6	44,4	nd.

Uwagi

- (1) Prognozy dotyczące PKB i inflacji, na których oparte są prognozy władz w zakresie finansów publicznych; przy scenariuszu zakładającym wzrost gospodarczy wyższy o jedną czwartą punktu procentowego.
- (2) Prognoza służb Komisji odnosi się do lat kalendarzowych.
- (3) Obliczenia luki produktowej oparte na wspólnie uzgodnionej metodyce na podstawie danych przedstawionych w programie konwergencji. Obliczeń luki produktowej dokonano na podstawie danych, na których oparto scenariusz umiarkowanego wzrostu.
- (4) Wartości luki produktowej na podstawie szacowanego potencjalnego wzrostu w wysokości 2,8 % w 2006 r., 2,7 % w 2007 r. i 2,6 % w 2008 r.
- (5) Dane liczbowe przedstawione w programie konwergencji skorygowane w związku z księgowaniem wpływów z UMTS. Władze Zjednoczonego Królestwa włączają do swoich przewidywań dotyczących salda sektora instytucji rządowych i samorządowych roczne wpływy wynoszące ok. 1,0 mld GBP pochodzące ze sprzedaży licencji UMTS w 2000 r. Uwzględnienie tego w celu dostosowania do procedury nadmiernego deficytu skutkuje odjęciem ok. 0,1 punktu procentowego od salda (tj. zwiększenie deficytu) w każdym roku. Wszystkie dane przedstawione w tabeli odzwierciedlają stan po skorygowaniu przez służby Komisji danych przedstawionych w programie.
- (6) W następstwie dyskusji pomiędzy Eurostatem a Urzędem Statystycznym Zjednoczonego Królestwa anulowanie długu Nigerii zostanie prawdopodobnie przeksięgowane jako zwiększające deficyt o około 0,1 % PKB w latach 2005/2006 i 2006/2007.
- (7) Prognoza służb Komisji została przygotowana przed ogłoszeniem środków uznaniowych w sprawozdaniu przedbudżetowym z grudnia 2006 r., które zostały uwzględnione w programie konwergencji. Wobec braku opublikowanych planów wydatków na okres począwszy od roku 2008/2009, w jesiennej prognozie służb Komisji przyjęto założenie techniczne, że procentowy udział wydatków w PKB pozostanie stały, natomiast w programie konwergencji przyjęto robocze założenie spadku wskaźnika wydatków względem PKB.
- (8) Dane z programu konwergencji dostosowane zgodnie z definicją salda pierwotnego na podstawie płatności z tytułu odsetek brutto, a nie netto.
- (9) Saldo dostosowane cyklicznie (obliczone zgodnie z powszechnie przyjętą metodyką) z wyłączeniem środków jednorazowych i innych środków tymczasowych. Środki jednorazowe i inne środki tymczasowe według prognozy służb Komisji z jesieni 2006 r. i oparte na informacjach przekazanych przez Urząd Statystyczny Zjednoczonego Królestwa (0,3 % PKB w roku 2005/2006).

Źródło:

zaktualizowany program konwergencji Zjednoczonego Królestwa z 2006 r. (PK), prognozy służb Komisji (KOM).

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE**Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 72/07)

Data przyjęcia decyzji	30.11.2006
Numer pomocy	N 293/06
Państwo członkowskie	Zjednoczone Królestwo
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Partnership Support for Regeneration — Extension of N 239/2002
Podstawa prawna	Leasehold Reform, Housing and Urban Development Act 1993, the Scotland Act (1998), the Housing (Scotland) Act (1988), the Housing (Scotland) Act 2001, the Housing Associations Act (1985), the Housing Act (1988), the Housing Act (1996), the Regional Development Act 1998, the Greater London Authority Act 1999 (Chapter 29), the Local Government Act 2000 and the Local Government in Scotland Act (2003)
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Wspieranie mieszkań socjalnych zajmowanych przez właścicieli
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy: 20 milionów GBP; Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu: 140 milionów GBP
Intensywność pomocy	60 %
Czas trwania	1.1.2007-31.12.2013
Sektory gospodarki	—

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	—
Inne informacje	Szczegółowe roczne sprawozdanie z realizacji programu

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	9.2.2007
Numer pomocy	N 773/06
Państwo członkowskie	Austria
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Verlängerung der Beihilferegulung „Unternehmerhaltende Maßnahmen“ für KMU in Kärnten
Podstawa prawna	Kärntner Wirtschaftsförderungsgesetz (K-WFG), Allgemeine Geschäftsbedingungen (AGB), Richtlinie Unternehmerhaltende Maßnahmen
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Ratowanie przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, Restrukturyzacja przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie, pożyczka uprzywilejowana
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy: 1,9 miliona EUR; Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu: 5,22 miliona EUR
Intensywność pomocy	—
Czas trwania	Do 9.10.2009
Sektory gospodarki	—
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Kärntner Wirtschaftsförderungs Fonds
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	16.5.2006
Numer środka pomocy	NN 4/06
Państwo członkowskie	Włochy
Region	—
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc)	Ammodernamento delle navi da pesca

Podstawa prawna	— Articolo 1, paragrafo 258, della legge n. 311 del 30 dicembre 2004 — Decreto del 15 marzo del ministro delle Politiche agricole e forestali
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Modernizacja statków rybackich
Forma pomocy	Stawki przewidziane w rozporządzeniu nr 2792/1999
Budżet	320 000 EUR
Intensywność pomocy	Stawki przewidziane w rozporządzeniu nr 2792/1999
Czas trwania pomocy	1 rok (budżet na 2005 r.)
Sektory gospodarki	Przedsiębiorstwa zajmujące się przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	—
Inne informacje	Sprawozdanie z wykonania

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4585 — BMW Intec/Dekra Südleasing Services)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 72/08)

W dniu 23 marca 2007 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku niemieckim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32007M4585. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4554 — Berkshire Hathaway/TTI)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 72/09)

W dniu 21 marca 2007 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32007M4554. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4503 — PBDS/Philips APM)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 72/10)

W dniu 16 lutego 2007 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32007M4503. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4502 — LITE-ON/PBDS)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 72/11)

W dniu 16 lutego 2007 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
  - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32007M4502. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4547 — KKR/Permira/Prosiebensat.1)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 72/12)

W dniu 22 lutego 2007 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32007M4547. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4571 — Swiss Life/Capitalleben)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 72/13)

W dniu 19 marca 2007 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku niemieckim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
  - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32007M4571. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

EUROPOL

DECYZJA ZARZĄDU EUROPOLU

z dnia 20 marca 2007 r.

w sprawie mechanizmów kontrolnych odnoszących się do wyszukiwania danych w komputerowym systemie gromadzonych informacji

(2007/C 72/14)

ZARZĄD EUROPOLU,

uwzględniając Konwencję na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji ⁽¹⁾, zmienioną przez akt Rady z dnia 27 listopada 2003 r. sporządzający, na podstawie art. 43 ust. 1 Konwencji w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (konwencji o Europolu), protokół zmieniający tę konwencję ⁽²⁾ (zwany dalej „protokołem”), a w szczególności jego art. 16,

po przeprowadzeniu konsultacji ze Wspólnym Organem Nadzorczym ⁽³⁾,

a także mając na uwadze co następuje:

- (1) Artykuł 1 ust. 8 protokołu zmienia art. 16 konwencji o Europolu, który stanowi, że Europol ustanawia właściwe mechanizmy kontrolne w celu sprawdzenia legalności danych wyszukiwanych w komputerowym systemie gromadzonych informacji, o którym mowa w art. 6 i 6a konwencji o Europolu, zgodnie ze zmianami wniesionymi przez protokół,
- (2) Dane przekazywane przez państwa członkowskie i strony trzecie w celu włączenia ich do analitycznych plików roboczych i systemu informacyjnego, przetwarzane zgodnie z art. 3 aktu Rady z dnia 3 listopada 1998 r. przyjmującego zasady stosujące się do plików analitycznych Europolu ⁽⁴⁾ i zgodnie z art. 6a konwencji o Europolu, zgodnie ze zmianami wprowadzonymi przez protokół, podlegają również mechanizmowi kontrolnemu, o którym mowa w zmienionym art. 16 konwencji o Europolu,

PRZYJĄŁ NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Europol ustanawia mechanizmy kontrolne w celu zapewnienia, że podczas wszystkich wyszukiwań, w tym także prób wyszu-

kiwań, danych w komputerowym systemie gromadzonych informacji, o którym mowa w art. 6 i 6a konwencji o Europolu, możliwe jest ustalenie co najmniej następujących informacji:

- 1) jeden numer referencyjny odnoszący się do wyszukiwania lub próby wyszukiwania
- 2) do których składników komputerowego systemu gromadzonych danych, o którym mowa w art. 6 i 6a konwencji o Europolu, uzyskano dostęp lub przeprowadzono konsultacje,
- 3) identyfikacja użytkownika,
- 4) data i czas wyszukiwania lub konsultacji, w tym prób wyszukiwania,
- 5) gdy stosowne, odpowiedni(e) analityczny/e plik(i) roboczy/e
- 6) tożsamość danej osoby lub osób, których dane były celem wyszukiwania lub uzyskania dostępu, a następnie zostały pokazane, lub identyfikacja uzyskanego wpisu.

Artykuł 2

Informacje zgromadzone zgodnie z art. 1 są wykorzystywane przez urzędników Europolu upoważnionych do zapewnienia zgodności z przepisami Europolu w sprawie ochrony danych, jak i organów nadzorczych, o których mowa w art. 23 i 24 konwencji o Europolu, wyłącznie w celu sprawdzenia zgodności z prawem wyszukiwań w komputerowym systemie gromadzonych danych, o którym mowa w art. 6 i 6a konwencji o Europolu.

Artykuł 3

Informacje zgromadzone zgodnie z art.1 są usuwane po upływie sześciu miesięcy, chyba że dane są w dalszym ciągu potrzebne do kontroli w toku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 316 z 27.11.1995, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 2 z 6.1.2004, str. 1.

⁽³⁾ Patrz opinia 06/40 z dnia 19 października 2006 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 26 z 30.1.1999, str. 1.

Artykuł 4

Podczas przetwarzania danych na podstawie niniejszej decyzji Europol zachowuje zgodność z przepisami odnoszącymi się do ochrony i bezpieczeństwa danych, ustanowionymi w konwencji o Europolu, a w szczególności art. 14 ust. 3 i art. 25, jak i postanowieniami przyjętymi w celu ich wdrożenia.

Artykuł 5

Decyzje Zarządu z dnia 9 czerwca 1999 r. w sprawie sporządzania sprawozdań o danych osobowych i z dnia 28 lutego 2001 r. w sprawie sporządzania sprawozdań o wyszukiwaniach danych osobowych w systemie informacyjnym zostają uchylone.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu 19 kwietnia 2007 r.

Sporządzono w Hadze, dnia 20 marca 2007 r.

Hans-Jürgen FÖRSTER
Przewodniczący Zarządu

DECYZJA ZARZĄDU EUROPOLU

z dnia 20 marca 2007 r.

określająca zasady regulujące porozumienia dotyczące włączania ekspertów stron trzecich do działań grup analitycznych

(2007/C 72/15)

ZARZĄD EUROPOLU,

uwzględniając Konwencję w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencja o Europolu), zmienioną przez akt Rady z dnia 27 listopada 2003 r. ustanawiający, na podstawie art. 43 ust. 1 Konwencji w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji, protokół zmieniający tę konwencję ⁽¹⁾, a w szczególności art. 10 ust. 9;

uwzględniając opinię wydaną przez Wspólny Organ Nadzorczy; mając na uwadze, że rolą zarządu, stanowiącego większością dwóch trzecich członków, jest ustanowienie zasad regulujących porozumienia dotyczące włączenia ekspertów grup trzecich do działań grupy analitycznej,

PRZYJĄŁ NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Definicje**

Do celów niniejszej decyzji:

- a) „grupa analityczna” oznacza grupę obejmującą uczestników projektu analitycznego w myśl art. 10 ust. 2 Konwencji o Europolu;
- b) „porozumienie” oznacza umowę zawartą między Europolem a stroną trzecią regulującą zasady jej włączenia do działań grupy analitycznej;
- c) „włączenie” ekspertów strony trzeciej do działań grupy analitycznej oznacza upoważnienie tych ekspertów do uczestniczenia w spotkaniach grupy analitycznej, w razie potrzeby możliwość zwracania się do Europolu o informacje na temat rozwoju określonego analitycznego pliku roboczego i do otrzymywania oraz dalszego rozpowszechniania, zgodnie z odpowiednimi wymogami prawnymi, wyników analizy dotyczących strony trzeciej przez nich reprezentowanej.
- d) „strona trzecia” oznacza państwo trzecie lub organ trzeci, o których mowa w art. 10 ust. 4 Konwencji o Europolu.

Artykuł 2**Zaproszenie do uczestniczenia w działaniach grupy analitycznej**

Europol może zaprosić ekspertów strony trzeciej, wobec której zastosowanie ma porozumienie zawierające stosowne postanowienia dotyczące wymiany informacji, w tym przekazywania danych osobowych i zachowania poufności wymienianych informacji, do uczestniczenia w działaniach grupy analitycznej. Takie zaproszenie musi uzyskać jednomyślną zgodę uczestników grupy analitycznej.

Artykuł 3**Porozumienia**

1. Zasady włączenia ekspertów stron trzecich określać będą porozumienia zawarte między Europolem a stronami trzecimi. Porozumienia te, oparte na modelu przedstawionym w załączniku do niniejszej decyzji, zostaną przekazane Wspólnemu Organowi Nadzorczemu. W przypadku zamiaru odejścia od modelu porozumienia, Europol powinien skonsultować się z uczestnikami grupy analitycznej.
2. Porozumienia przewidują, że włączeni eksperci strony trzeciej będą mieli prawo do:
  - a) uczestniczenia w spotkaniach grup analitycznych; i
  - b) do zasięgania informacji od Europolu na temat rozwoju określonego analitycznego pliku roboczego; i
  - c) otrzymywania wyników analizy dotyczącej reprezentowanej przez nich strony trzeciej; takie rozpowszechnianie odbywać się będzie zgodnie z art. 17 ust. 2 i art. 18 ust. 4 Konwencji o Europolu z zastosowaniem odpowiednich postanowień umów o współpracy i zachowaniu poufności, z art. 5 ust. 5 aktu Rady z dnia 12 marca 1999 r. przyjmującego zasady regulujące przekazywanie przez Europol danych osobowych państwom i instytucjom trzecim ⁽²⁾ oraz za wcześniejszą zgodą państwa członkowskiego, które przekazało powyższe dane; i
  - d) dalszego rozpowszechniania wyników analizy, wyłącznie po uzyskaniu uprzedniej zgody zainteresowanych uczestników oraz zgodnie z odpowiednimi postanowieniami umów o współpracy i zachowaniu poufności.
3. Porozumienia przewidywać będą możliwość ich rozwiązania w drodze wypowiedzenia przez włączoną stronę trzecią lub Europol, lecz jedynie po wyrażeniu zgody przez uczestników grupy analitycznej. W przypadku braku porozumienia między uczestnikami, na żądanie jednego z uczestników Europol zawiadomi o rozwiązaniu porozumienia oraz powiadomi o tym Zarząd.

Artykuł 4**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dnia 19 kwietnia 2007 r.

Sporządzono w Hadze, dnia 20 marca 2007 r.

Hans-Jürgen FÖRSTER
Przewodniczący Zarządu

⁽¹⁾ Dz.U. C 2 z 6.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 88 z 30.3.1999, str. 1, Akt zmieniony aktem Rady z dnia 28 lutego 2002 r. (Dz.U. C 76 z 27.3.2002, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

MODEL POROZUMIENIA DOTYCZĄCEGO WŁĄCZENIA EKSPERTÓW STRON TRZECICH DO DZIAŁAŃ GRUP ANALITYCZNYCH

Europol i (nazwa strony trzeciej) (dalej zwane „stronami”),

uwzględniając Konwencję o Europolu, a w szczególności jej art. 10 ust. 9;

uwzględniając umowę o współpracy pomiędzy Europolu a (nazwa strony trzeciej), a w szczególności jej postanowienia dotyczące poufności wymienianych informacji,

LUB:

uwzględniając umowy o współpracy i zachowaniu poufności pomiędzy Europolu a (nazwa osoby trzeciej);

uwzględniając akt Rady z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie przyjęcia zasad mających zastosowanie do plików analitycznych Europolu; ⁽¹⁾

uwzględniając decyzję Zarządu z (data) określającą zasady regulujące porozumienia dotyczące włączania ekspertów grup trzecich do działań grup analitycznych, a w szczególności art. 3 ust. 1;

uwzględniając polecenie otwarcia analitycznego pliku roboczego YYY;

mając na uwadze, że w interesie państw członkowskich leży włączenie (nazwa osoby trzeciej) ekspertów do działań grupy analitycznej YYY;

mając na uwadze, że (nazwa strony trzeciej) jest bezpośrednio zainteresowana pracami analitycznymi wykonywanymi przez grupę analityczną YYY;

przyjęły następujące porozumienie:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego porozumienia:

- a) „włączenie” ekspertów strony trzeciej do działań grupy analitycznej oznacza upoważnienie tych ekspertów do uczestniczenia w spotkaniach grupy analitycznej, w razie potrzeby możliwość otrzymywania informacji od Europolu na temat rozwoju określonego analitycznego pliku roboczego i do otrzymywania oraz dalszego rozpowszechniania, zgodnie z odpowiednimi wymogami prawnymi, wyników analizy dotyczących strony trzeciej przez nich reprezentowanej;
- b) „umowa o współpracy” oznacza umowę podpisaną (data) pomiędzy Europolu a (nazwa osoby trzeciej);
- c) „umowa o zachowaniu poufności” oznacza umowę, o której mowa w art. 18 ust. 6 Konwencji o Europolu.

Artykuł 2

Cel

1. XXX ⁽²⁾ z (nazwa organu wysyłającego) zostanie włączony do działań grupy analitycznej YYY.
2. XXX będzie uprawniony do:
  - a) uczestniczenia w spotkaniach grup analitycznych; i
  - b) w zależności od potrzeb, zasięgania informacji od Europolu na temat rozwoju określonego analitycznego pliku roboczego YYY; i
  - c) otrzymywania wyników analizy dotyczącej (nazwa strony trzeciej); takie przekazywanie odbywać się będzie zgodnie z art. 17 ust.2 i 18 ust. 4 Konwencji o Europolu z zastosowaniem odpowiednich postanowień umów o współpracy i zachowaniu poufności, z art. 5 ust. 5 aktu Rady z dnia 12 marca 1999 r. przyjmującego zasady regulujące przekazywanie przez Europol danych osobowych państwom i instytucjom trzecim, oraz za wcześniejszą zgodą państwa członkowskiego, które przekazało powyższe dane; i
  - d) dalszego rozpowszechniania wyników analizy, wyłącznie po uzyskaniu uprzedniej zgody zainteresowanych uczestników oraz zgodnie z odpowiednimi postanowieniami umów o współpracy i zachowaniu poufności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 30.1.1999, str. 1, Akt zmieniony (dodać odniesienie po przyjęciu nowego aktu)

⁽²⁾ Imię i nazwisko eksperta(-ów).

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze porozumienie wchodzi w życie (*data*).

Artykuł 4

Wygaśnięcie porozumienia

1. Niniejsze porozumienie automatycznie wygaśnie po zamknięciu analitycznego pliku roboczego YYY.
  2. Niniejsze porozumienie może zostać w każdej chwili rozwiązane za wypowiedzeniem jednej ze stron.
-

DECYZJA ZARZĄDU EUROPOLU

z dnia 20 marca 2007 r.

ustanawiająca przepisy w sprawie ustaleń regulujących wdrożenie pod względem administracyjnym udziału urzędników Europolu we wspólnych zespołach dochodzeniowych

(2007/C 72/16)

ZARZĄD EUROPOLU,

uwzględniając Konwencję o Europolu, zmienioną przez akt Rady z dnia 28 listopada 2002 r. sporządzający Protokół na podstawie art. 43 ust. 1 Konwencji w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji, oraz Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Europolu, członków jego organów, zastępców dyrektora i urzędników Europolu, a w szczególności art. 3a,

uwzględniając opinię wydaną przez Wspólny Organ Nadzorczy,

mając na uwadze, że rolą Zarządu, stanowiącego większością dwóch trzecich, jest ustalenie przepisów w sprawie postanowień ustanawiających wdrożenie pod względem administracyjnym udziału urzędników Europolu we wspólnych grupach dochodzeniowych,

PRZYJĄŁ NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Definicje**

Dla celów niniejszej decyzji:

- „wspólne zespoły dochodzeniowe” oznaczają wspólne zespoły dochodzeniowe, o których mowa w art. 3a Konwencji o Europolu;
- „jednostka krajowa” oznacza jedyny organ łącznikowy pomiędzy właściwymi władzami krajowymi a Europolem, o którym mowa w art. 4 Konwencji o Europolu;
- „właściwe władze” oznaczają wszelkie organy publiczne istniejące w państwach członkowskich, które zgodnie z prawem krajowym są odpowiedzialne za zapobieganie przestępstwom i ich zwalczanie, zgodnie z art. 2 ust. 4 Konwencji o Europolu.

Artykuł 2**Ustalenia**

1. Wdrożenie pod względem administracyjnym udziału urzędników Europolu we wspólnych grupach dochodzeniowych jest ustalane w porozumieniu zawartym pomiędzy dyrektorem Europolu a właściwymi władzami państwa członkowskiego odpowiedzialnymi za ustanowienie tego wspólnego zespołu dochodzeniowego.

2. W ustaleniach biorą udział jednostki krajowe z uczestniczących państw członkowskich.

Artykuł 3**Mandat urzędników Europolu biorących udział we wspólnych zespołach dochodzeniowych**

1. Ustalenia obejmują zadania, prawa i obowiązki urzędników Europolu biorących udział we wspólnych zespołach dochodzeniowych.

2. Ustalenia stanowią, że urzędnicy Europolu biorący udział we wspólnych zespołach dochodzeniowych wspierają członków grupy zgodnie z Konwencją o Europolu i prawem krajowym państwa członkowskiego, w którym działa grupa.

Artykuł 4**Zarządzanie i nadzór**

1. Ustalenia stanowią, że urzędnicy Europolu biorący udział we wspólnych zespołach dochodzeniowych wykonują swoje zadania pod kierownictwem dowódcy(ów) zespołu określonego w porozumieniu.

2. Ustalenia stanowią, że urzędnicy Europolu mają prawo do odmówienia wykonania rozkazu, jeśli są zdania, że narusza on ich obowiązki, o których mowa w Konwencji o Europolu. W takim przypadku urzędnik Europolu zawiadamia o tym fakcie dyrektora Europolu, który przeprowadza konsultacje z dowódcą (ami) zespołu w celu znalezienia rozwiązania. W przypadku braku rozwiązania zadowalającego obie strony, dyrektor ma prawo do wypowiedzenia porozumienia.

Artykuł 5**Dostęp do danych**

Ustalenia stanowią, że urzędnicy Europolu biorący udział we wspólnych zespołach dochodzeniowych posiadają dostęp do komputerowego systemu Europolu, zgodnie z postanowieniami Konwencji o Europolu i stosującymi się standardami bezpieczeństwa⁽¹⁾, przez okres swojego uczestnictwa we wspólnym zespole dochodzeniowym.

⁽¹⁾ Jak wyszczególniono w Polityce w sprawie łączności komunikacyjnych używanych w celu przetwarzania informacji Europolu — dokument 2450-16 (# 16991)

*Artykuł 6***Koszty i wyposażenie**

Ustalenia regulują podział kosztów, w tym ubezpieczenia, przypadających na urzędników Europolu biorących udział we wspólnych zespołach dochodzeniowych, jak i wyszczególniają warunki, na których wszelki sprzęt dostarczony przez Europol może być używany przez członków wspólnego zespołu dochodzeniowego.

*Artykuł 7***Wypowiedzenie**

Ustalenia stanowią szczegółowo, że mogą one zostać w każdej chwili wypowiedziane za notyfikacją jednej ze stron.

*Artykuł 8***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu 30 marca 2007 r.

Sporządzono w Hadze, dnia 20 marca 2007 r.

Hans-Jürgen FÖRSTER
Przewodniczący Zarządu

REGULAMIN UDOSTĘPNIANIA DOKUMENTÓW EUROPOLU

(2007/C 72/17)

ZARZĄD EUROPOLU,

uwzględniając Konwencję o Europolu, w szczególności jej art. 32a,

uwzględniając wniosek złożony przez dyrektora Europolu,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 32a Konwencji o Europolu, na wniosek dyrektora Europolu Zarząd, działając większością dwóch trzecich głosów swoich członków, przyjmuje zasady dotyczące dostępu obywateli Unii Europejskiej, osób fizycznych oraz prawnych zamieszkałych lub mających siedzibę w państwie członkowskim do dokumentów Europolu, uwzględniając zasady i ograniczenia ustanowione w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, przyjętego na podstawie art. 255 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

(2) W art. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej (dalej zwanego „traktatem UE”) ustanawia się koncepcję przejrzystości, głaszając, że traktat wyznacza nowy etap w procesie tworzenia coraz ściślejszego związku między narodami Europy, w którym decyzje podejmowane są z możliwie najwyższym poszanowaniem zasady otwartości i jak najbliższej obywateli.

(3) Przejrzystość gwarantuje, że administracja cieszy się większą wiarygodnością, jest bardziej skuteczna i odpowiedzialna wobec obywateli w systemie demokratycznym. Przejrzystość przyczynia się do wzmocnienia zasad demokracji i poszanowania praw podstawowych określonych w art. 6 traktatu UE, w art. 255 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (dalej zwanego „traktatem WE”) oraz w art. 42 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

(4) Zgodnie z art. 41 ust. 1 traktatu UE prawo dostępu stosuje się również do dokumentów dotyczących współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych.

(5) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽¹⁾ (dalej zwane „rozporządzeniem 1049/2001”) ustanawia ogólne zasady i ograniczenia regulujące prawo dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. Art. 32a Konwencji o Europolu odnosi się do zasad i ograniczeń określonych w tym rozporządzeniu.

(6) Zasadniczo wszelkie dokumenty powinny być publicznie dostępne. Jednakże należy chronić interes prywatny i publiczny w drodze wyjątków. Europol powinien być uprawniony, w razie potrzeby, do ochrony posiadanych możliwości w zakresie wykonywania powierzonych mu zadań.

(7) W celu zagwarantowania pełnego poszanowania prawa dostępu należy zastosować dwustopniową procedurę administracyjną z dodatkową możliwością kierowania skarg do Rzecznika Praw Obywatelskich.

(8) Niniejszy regulamin nie narusza art. 19 Konwencji o Europolu dotyczącego prawa dostępu.

PRZYJMUJE NINIEJSZY REGULAMIN:

*Artykuł 1***Definicje**

Do celów niniejszego regulaminu:

- a) „dokument Europolu” lub „dokument” oznacza wszelkie treści bez względu na nośnik (zapisane na papierze, przechowywane w formie elektronicznej czy jako nagranie dźwiękowe, wizualne czy audiowizualne) dotyczące kwestii związanych z działalnością, polityką i decyzjami Europolu;
- b) „strona trzecia” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną lub każdy podmiot spoza Europolu, w tym państwa członkowskie, inne instytucje, organy i agencje Unii Europejskiej, organizacje międzynarodowe i państwa trzecie;
- c) „niejawne dokumenty Europolu” oznaczają dokumenty zawierające informacje wymagające dodatkowych środków bezpieczeństwa i posiadające oznakowanie poziomu klasyfikacji „Europol ZASTRZEŻONE”, „Europol POUFNE”, „Europol TAJNE” lub „Europol ŚCIŚLE TAJNE” zgodnie z zasadami dotyczącymi poufności informacji Europolu.

*Artykuł 2***Cel**

Celem niniejszego regulaminu jest:

- a) określenie zasad, warunków i ograniczeń ze względu na publiczny lub prywatny interes regulujący prawo dostępu do dokumentów Europolu w sposób zapewniający jak największy dostęp do dokumentów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

- b) ustalenie zasad zapewniających możliwie najłatwiejsze wykonanie tego prawa, i
- c) promowanie dobrych praktyk administracyjnych odnoszących się do dostępu do dokumentów.

Artykuł 3

Beneficjenci i zakres

1. Każdy obywatel Unii, każda osoba fizyczna lub prawna zamieszkała lub mająca siedzibę w państwie członkowskim ma prawo dostępu do dokumentów Europolu, zgodnie z zasadami, warunkami i ograniczeniami określonymi w niniejszym regulaminie.
2. Z zastrzeżeniem tych samych zasad, warunków i ograniczeń Europol może udzielać dostępu do dokumentów wszelkim osobom fizycznym lub prawnym niezamieszkałym lub niemającym siedziby w państwie członkowskim.
3. Niniejszy regulamin stosuje się do wszelkich dokumentów przechowywanych przez Europol, tj. dokumentów sporządzanych lub otrzymywanych przez niego i pozostających w jego posiadaniu, związanych ze wszystkimi dziedzinami działalności Europolu.
4. Niniejszego regulaminu nie stosuje się do osób fizycznych wyraźnie występujących o dane, które jedynie ich dotyczą. W takich przypadkach osoby fizyczne podlegają procedurze wymienionej w art. 19 Konwencji o Europolu.
5. Bez naruszenia art. 4 dokumenty są udostępniane do wiadomości publicznej po otrzymaniu pisemnego wniosku lub bezpośrednio w formie elektronicznej zgodnie z art. 11.

Artykuł 4

Wyjątki

1. Europol odmawia dostępu do dokumentu, jeżeli jego ujawnienie naruszyłoby ochronę:
  - a) interesu publicznego w odniesieniu do:
    - bezpieczeństwa publicznego,
    - należytego wykonania zadań Europolu,
    - czynności dochodzeniowych i operacyjnych prowadzonych przez strony trzecie,
    - kwestii obronnych i wojskowych,
    - stosunków międzynarodowych,
    - finansowej, monetarnej lub gospodarczej polityki Wspólnoty lub państwa członkowskiego,
  - b) prywatności i integralności osoby fizycznej.
2. Europol odmawia dostępu do dokumentu, jeżeli jego ujawnienie naruszyłoby ochronę:
  - interesów handlowych osoby fizycznej lub prawnej, w tym własności intelektualnej,
  - postępowania sądowego i porady prawnej,

— celu kontroli, śledztwa czy audytu, innego niż wymienione w ust. 1 lit. a),

chyba że za ujawnieniem przemawia nadrzędny interes publiczny.

3. Nie udziela się dostępu do dokumentu sporządzonego przez Europol do celów wewnętrznych lub przez niego otrzymanego, odnoszącego się do spraw, w przypadku których decyzja nie została wydana przez Europol, jeśli ujawnienie tego dokumentu poważnie naruszyłoby proces podejmowania decyzji przez Europol, chyba że za ujawnieniem przemawia nadrzędny interes publiczny.

Nie udziela się, nawet po podjęciu decyzji, dostępu do dokumentu zawierającego opinie do użytku wewnętrznego w ramach ustaleń i konsultacji wstępnych w obrębie Europolu, jeśli ujawnienie takiego dokumentu poważnie naruszyłoby proces podejmowania decyzji przez Europol, chyba że za ujawnieniem przemawia nadrzędny interes publiczny.

4. W sprawie dokumentów pochodzących w całości lub w części od stron trzecich, Europol konsultuje się z daną stroną trzecią z zamiarem oceny, czy ust. 1, 2 lub 3 może mieć zastosowanie. Jeżeli dokument strony trzeciej pochodzi z państwa członkowskiego lub z państwa trzeciego czy organizacji, z którymi Europol zawarł umowę o współpracy, Europol nie ujawnia tego dokumentu bez ich pisemnej zgody.

5. Jeżeli wyjątki dotyczą jedynie części żądanego dokumentu, pozostałe części dokumentu zostają ujawnione.

6. Wyjątki określone w ust. 1–3 stosuje się wyłącznie w okresie, w którym ochrona ta jest uzasadniona ze względu na treść dokumentu. Wyjątki mogą obejmować maksymalny okres 30 lat. W przypadku dokumentów objętych wyjątkami z powodów dotyczących integralności lub prywatności osób fizycznych czy interesów handlowych oraz w przypadku niejawnych dokumentów Europolu, wyjątki mogą, jeśli to konieczne, obowiązywać nadal po tym okresie.

Artykuł 5

Dokumenty Europolu w państwach członkowskich i państwach trzecich lub w organizacjach, z którymi Europol zawarł umowę o współpracy

Jeżeli państwo członkowskie lub państwo trzecie czy organizacja, z którymi Europol zawarł umowę o współpracy, otrzymuje żądanie dotyczące będącego w jego/jej posiadaniu dokumentu pochodzącego z Europolu, Europol ustala, że te strony trzecie konsultują się z Europolem w celu podjęcia decyzji, która nie będzie naruszać realizacji celów niniejszego regulaminu. Europol ustala również, że państwa trzecie lub organizacje, z którymi Europol zawarł umowę o współpracy, nie ujawniają dokumentu bez pisemnej zgody Europolu. Europol zapewnia, by to zobowiązanie zostało uwzględnione w umowach o współpracy zawartych między Europolem i państwami trzecimi oraz organizacjami.

Państwa członkowskie mogą ewentualnie skierować wniosek do Europolu.

Artykuł 6**Wnioski**

1. Wnioski o udzielenie dostępu do dokumentu składa się w dowolnej formie pisemnej, także w formie elektronicznej, w jednym z języków określonych w art. 33 ust. 1 Konwencji o Europolu oraz w wystarczająco precyzyjny sposób, by umożliwić Europolowi zidentyfikowanie tego dokumentu. Wnioskodawca nie jest zobowiązany do podania uzasadnienia wniosku.

2. Jeżeli wniosek nie jest wystarczająco precyzyjny, Europol zwraca się do wnioskodawcy o dostarczenie dodatkowych informacji umożliwiających zidentyfikowanie żądanych dokumentów; termin udzielenia odpowiedzi ustalony w art. 7 biegnie dopiero od momentu otrzymania tych dodatkowych informacji przez Europol.

3. W przypadku wniosków odnoszących się do bardzo długich dokumentów lub bardzo dużej liczby dokumentów Europol może porozumiewać się z wnioskodawcą w celu znalezienia optymalnego rozwiązania.

4. Europol zapewnia obywatelom pomoc i informacje dotyczące metod i miejsc składania wniosków o dostęp do dokumentów. Wskazówki znajdują się w witrynie internetowej Europolu.

Artykuł 7**Przetwarzanie wniosków wstępnych**

1. Wniosek o dostęp do dokumentów rozpatruje się bezzwłocznie. Wnioskodawca otrzymuje potwierdzenie wpływu wniosku. W ciągu 30 dni roboczych od daty rejestracji wniosku Europol udziela dostępu do żadanego dokumentu i zapewnia w tym okresie dostęp zgodnie z art. 10 lub, w pisemnej odpowiedzi, podaje przyczyny całkowitej lub częściowej odmowy i informuje wnioskodawcę o jego prawie do złożenia wniosku potwierdzającego zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.

2. W przypadkach wyjątkowych, na przykład w przypadku wniosku o udostępnienie bardzo długiego dokumentu lub bardzo dużej liczby dokumentów, termin podany w ust. 1 może zostać przedłużony o kolejne 30 dni roboczych pod warunkiem powiadomienia wnioskodawcy z wyprzedzeniem i podania szczegółowego uzasadnienia.

3. W przypadku całkowitej lub częściowej odmowy wnioskodawca może w ciągu 30 dni roboczych od daty otrzymania odpowiedzi od Europolu złożyć wniosek potwierdzający, w którym zwróci się do Europolu o ponowne rozpatrzenie jego decyzji.

4. Brak odpowiedzi ze strony Europolu w ustalonym terminie uprawnia wnioskodawcę do złożenia wniosku potwierdzającego.

Artykuł 8**Przetwarzanie wniosków potwierdzających**

1. Wniosek potwierdzający rozpatruje się bezzwłocznie. W ciągu 30 dni roboczych od daty rejestracji tego rodzaju wniosku

Europol udziela dostępu do żadanego dokumentu i zapewnia w tym okresie dostęp zgodnie z art. 10 lub w pisemnej odpowiedzi podaje przyczyny całkowitej lub częściowej odmowy.

2. W wyjątkowych sytuacjach, na przykład w przypadku wniosku o udostępnienie bardzo długiego dokumentu lub bardzo dużej liczby dokumentów, termin podany w ust. 1 może zostać przedłużony o kolejne 30 dni roboczych pod warunkiem powiadomienia wnioskodawcy z wyprzedzeniem i podania szczegółowego uzasadnienia.

Artykuł 9**Niejawne dokumenty Europolu**

1. Wnioski o dostęp do niejawnych dokumentów Europolu zgodnie z procedurami określonymi w art. 7 i 8 rozpatrywane są wyłącznie w Europolu przez osoby, które posiadają uprawnienia do zapoznawania się z tymi dokumentami zgodnie z przepisami zawartymi w podręczniku bezpieczeństwa Europolu.

2. Niejawne dokumenty Europolu nie wiążą się automatycznie z odmową dostępu. Każdy niejawny dokument jest badany pod kątem ewentualnego zastosowania jednego z wyjątków określonych w art. 4. Niejawnych dokumentów nie można udostępniać, o ile nie zostaną odtajnione zgodnie z art. 10 zasad dotyczących poufności. Dostęp do niejawnych dokumentów strony trzeciej podlega konsultacjom w trybie określonym w art. 4. ust. 4.

3. Jeżeli Europol postanawia całkowicie lub częściowo odmówić dostępu do niejawnego dokumentu, podaje on uzasadnienie swojej decyzji w sposób, który nie narusza interesów objętych ochroną, wymienionych w art. 4.

Artykuł 10**Dostęp po złożeniu wniosku**

1. Wnioskodawca uzyskuje dostęp do dokumentów, otrzymując ich kopie, w tym, jeśli taka jest dostępna, kopii elektronicznej, zgodnie z preferencjami wnioskodawcy. Skopiowanie mniej niż 20 stron A4 i bezpośredni dostęp w formie elektronicznej są bezpłatne. W innych przypadkach wnioskodawca będzie obciążony rzeczywistymi kosztami wytworzenia i przesłania kopii.

2. Jeżeli dokument został już ujawniony przez Europol lub zainteresowaną stronę trzecią i jest łatwo dostępny dla wnioskodawcy, Europol może wywiązać się ze swego obowiązku udostępnienia dokumentu, informując wnioskodawcę o sposobie uzyskania żadanego dokumentu.

3. Dokumenty są dostarczane w istniejącej wersji i formacie (także w formacie elektronicznym lub alternatywnym, jak pismo Braille'a, duży druk lub taśma) i w jednej z dostępnych wersji językowych, zgodnie z preferencjami wnioskodawcy.

Artykuł 11

Dostęp bezpośredni w formie elektronicznej

1. Europol zapewnia dostęp do rejestru publicznie dostępnych dokumentów i w miarę możliwości udostępnia dokumenty bezpośrednio w formie elektronicznej.
2. Z zastrzeżeniem art. 4 bezpośrednio dostępne są w szczególności dokumenty ustawodawcze, tj. dokumenty sporządzone lub otrzymane w związku z procedurami dotyczącymi przyjęcia prawnie wiążących aktów.

Artykuł 12

Wdrożenie

Wdrożenie niniejszego regulaminu jest uzależnione od decyzji dyrektora Europolu, która w szczególności będzie określać udział organów Europolu w rozpatrywaniu wniosków o publiczny dostęp do tych dokumentów.

Artykuł 13

Informacje

Europol podejmuje odpowiednie kroki w celu informowania społeczeństwa o prawach, jakie ma ono w związku z niniejszym regulaminem.

Artykuł 14

Reprodukcja dokumentów

Niniejszy regulamin nie narusza żadnych istniejących przepisów dotyczących prawa autorskiego, które mogą ograniczać prawa strony trzeciej do reprodukcji czy wykorzystania ujawnionych dokumentów.

Artykuł 15

Wejście w życie

Niniejszy regulamin wchodzi w życie w dniu 19 kwietnia 2007 r.

Sporządzono w Hadze w dniu 20 marca 2007 r.

Hans-Jürgen FÖRSTER
Przewodniczący Zarządu

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII
EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾**28 marca 2007 r.**

(2007/C 72/18)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany
USD Dolar amerykański	1,3348	RON Lej rumuński	3,3665
JPY Jen	156,38	SKK Korona słowacka	33,518
DKK Korona duńska	7,4493	TRY Lir turecki	1,8612
GBP Funt szterling	0,67950	AUD Dolar australijski	1,6532
SEK Korona szwedzka	9,3190	CAD Dolar kanadyjski	1,5477
CHF Frank szwajcarski	1,6164	HKD Dolar hong kong	10,4293
ISK Korona islandzka	88,31	NZD Dolar nowozelandzki	1,8702
NOK Korona norweska	8,1335	SGD Dolar singapurski	2,0260
BGN Lew	1,9558	KRW Won	1 254,11
CYP Funt cypryjski	0,5807	ZAR Rand	9,7390
CZK Korona czeska	28,075	CNY Juan renminbi	10,3173
EEK Korona estońska	15,6466	HRK Kuna chorwacka	7,3825
HUF Forint węgierski	249,16	IDR Rupia indonezyjska	12 212,75
LTL Lit litewski	3,4528	MYR Ringgit malezyjski	4,6213
LVL Łat łotewski	0,7097	PHP Peso filipińskie	64,471
MTL Lir maltański	0,4293	RUB Rubel rosyjski	34,6950
PLN Złoty polski	3,8836	THB Bat tajlandzki	42,711

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

Opinia Komitetu Doradczego ds. Koncentracji wydana na 144. posiedzeniu Komitetu w dniu 25 października 2006 r. dotycząca projektu decyzji odnoszącej się do sprawy COMP/M.4180 — Gaz de France/Suez

Sprawozdawca: Szwecja

(2007/C 72/19)

1. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że zgłoszone działanie stanowi koncentrację w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Komisji (WE) nr 132/2004 ⁽¹⁾.
2. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że dla celów dokonania oceny omawianego działania właściwymi **rynkami produktowymi**, jeśli chodzi o **sektor gazowy w Belgii**, są:
  - a) rynki produktów gazowych podzielone na dwa odrębne rynki produktów dla gazu L i H;
  - b) dostawy gazu dla pośredników;
  - c) dostawy gazu dla producentów energii elektrycznej/elektrowni gazowych;
  - d) dostawy gazu dla dużych odbiorców przemysłowych;
  - e) dostawy gazu dla małych odbiorców handlowych i przemysłowych;
  - f) dostawy gazu dla gospodarstw domowych;
  - g) centra handlu gazem ziemnym.
3. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że dla celów dokonania oceny omawianego działania właściwymi **rynkami geograficznymi**, jeśli chodzi o **sektor gazowy w Belgii**, są:
  - a) dostawy gazu dla pośredników — krajowy rynek geograficzny;
  - b) dostawy gazu dla producentów energii elektrycznej — krajowy rynek geograficzny;
  - c) dostawy gazu dla dużych odbiorców przemysłowych — krajowy rynek geograficzny;
  - d) dostawy gazu dla małych odbiorców handlowych i przemysłowych — krajowy rynek geograficzny;
  - e) dostawy gazu dla gospodarstw domowych — krajowy rynek geograficzny.

Jeżeli rynki te miałyby być uznane za regionalne, wówczas właściwe rynki produktowe obejmowałyby wyłącznie sektor gazowy L w regionie Bruxelles-Capitale.

  - f) centra handlu gazem ziemnym — punkty dostaw w Belgii i Zjednoczonym Królestwie.

Większość państw członkowskich zgadza się z opinią Komisji, mniejszość nie zgadza co do pkt f).
4. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że dla celów dokonania oceny omawianego działania właściwymi **rynkami produktowymi**, jeśli chodzi o **sektor gazowy we Francji**, są:
  - a) rynki produktów gazowych, jeśli chodzi o dostawy gazu w strefie północnej, są podzielone na dwa odrębne rynki produktów dla gazu L i H;
  - b) dostawy gazu dla pośredników;
  - c) dostawy gazu dla producentów energii elektrycznej/elektrowni gazowych;
  - d) dostawy gazu dla dużych odbiorców handlowych i przemysłowych (którzy uzyskali prawo wyboru dostawcy);
  - e) dostawy gazu dla małych odbiorców przemysłowych (którzy uzyskali prawo wyboru dostawcy);
  - f) dostawy gazu dla gospodarstw domowych (od dnia 1 lipca 2007 r.).

⁽¹⁾ Dz.U. L 21 z 28.1.2004, str. 5.

5. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że dla celów dokonania oceny omawianego działania, **jeśli chodzi o sektor gazowy we Francji**, właściwe **rynki geograficzne** są oparte na regionalnych strefach bilansowania i każda z tych stref stanowi właściwy rynek geograficzny dla wszystkich kategorii rynków produktowych wyszczególnionych w punkcie 4.
6. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że dla celów dokonania oceny omawianego działania właściwymi **rynkami produktowymi, jeśli chodzi o sektor energii elektrycznej w Belgii**, są:
  - a) wytwarzanie i hurtowa dostawa energii elektrycznej;
  - b) rynek handlu energią elektryczną;
  - c) bilansowania mocy i usług pomocniczych;
  - d) dostawy energii elektrycznej dla dużych odbiorców handlowych i przemysłowych (> 70 kV);
  - e) dostawy energii elektrycznej dla małych odbiorców handlowych i przemysłowych (< 70 kV);
  - f) dostawy energii elektrycznej dla gospodarstw domowych.
7. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że dla celów dokonania oceny omawianego działania właściwymi **rynkami geograficznymi, jeśli chodzi o sektor energii elektrycznej w Belgii**, są:
  - a) wytwarzanie i hurtowa dostawa energii elektrycznej — krajowy rynek geograficzny;
  - b) rynek handlu energią elektryczną — krajowy rynek geograficzny;
  - c) bilansowania mocy i usług pomocniczych — krajowy rynek geograficzny;
  - d) dostawy energii elektrycznej dla dużych odbiorców handlowych i przemysłowych — krajowy rynek geograficzny;
  - e) dostawy energii elektrycznej dla małych odbiorców handlowych i przemysłowych — krajowy rynek geograficzny;
  - f) dostawy energii elektrycznej dla gospodarstw domowych — krajowy rynek geograficzny lub rynek krajowy (kwestia zdefiniowania pozostaje otwarta).
8. Komitet Doradczy zgadza się ze stanowiskiem Komisji, że dla celów dokonania oceny omawianego działania właściwym **rynkiem produktowym, jeśli chodzi o ciepłownictwo komunalne we Francji**, jest:
  - rynek delegowanego zarządzania sieciami ciepłowniczymi
9. a) Komitet Doradczy zgadza się ze stanowiskiem Komisji, że dla celów dokonania oceny omawianego działania właściwym **rynkiem geograficznym, jeśli chodzi o ciepłownictwo komunalne we Francji**, jest:
  - rynek delegowanego zarządzania sieciami ciepłowniczymi — krajowy rynek geograficzny
- b) Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że dla celów dokonania oceny omawianego działania, nie jest konieczne określenie właściwego rynku produktowego i geograficznego w związku z horyzontalnym ząębaniem się lub wertykalnymi relacjami między stronami w Luksemburgu, Zjednoczonym Królestwie, Niemczech, Holandii i na Węgrzech.
10. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że proponowana koncentracja prawdopodobnie **przeszkodzi znacząco efektywnej konkurencji** na wspólnym rynku lub znacznej jego części, a także w Europejskim Obszarze Gospodarczym, na następujących rynkach:

Belgia:

  - a) dostawy gazu dla pośredników;
  - b) dostawy gazu dla producentów energii elektrycznej;
  - c) dostawy gazu dla dużych odbiorców przemysłowych;
  - d) dostawy gazu dla małych odbiorców przemysłowych;
  - e) dostawy gazu dla gospodarstw domowych;

- f) wytwarzania i hurtowych dostaw energii elektrycznej;
- g) bilansowania mocy i usług pomocniczych;
- h) dostawy energii elektrycznej dla dużych odbiorców przemysłowych;
- i) dostawy energii elektrycznej dla małych odbiorców przemysłowych;
- j) dostawy energii elektrycznej dla mieszkańców.

Francja:

- a) dostawy gazu H dla pośredników w strefach północnej i wschodniej oraz dostawy gazu L dla pośredników w strefie północnej;
  - b) dostawy (i) gazu H dla producentów energii elektrycznej w strefach północnej i wschodniej oraz (ii) gazu L dla producentów energii elektrycznej w strefie północnej;
  - c) dostawy gazu H dla dużych odbiorców przemysłowych, którzy uzyskali prawo wyboru dostawcy w strefach: północnej, wschodniej, zachodniej i południowej;
  - d) dostawy gazu H dla małych odbiorców przemysłowych, którzy uzyskali prawo wyboru dostawcy w strefach: północnej, wschodniej, zachodniej, południowej i południowo-zachodniej;
  - e) dostawy gazu L dla (i) dużych odbiorców przemysłowych, którzy uzyskali prawo wyboru dostawcy oraz (ii) małych odbiorców przemysłowych, którzy uzyskali prawo wyboru dostawcy w strefie północnej;
  - f) dostawy (i) gazu H dla gospodarstw domowych od dnia 1 lipca 2007 r. w strefach: północnej, wschodniej, zachodniej, południowej i południowo-zachodniej oraz (ii) gazu L dla gospodarstw domowych od dnia 1 lipca 2007 r. w strefie północnej.
  - g) rynki delegowanego zarządzania sieciami ciepłowniczymi.
11. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że złożone **zobowiązania** są **wystarczające** do wyeliminowania znaczących przeszkód dla swobody konkurencji na rynkach wyszczególnionych w punkcie 10. Większość państw członkowskich zgadza się z opinią Komisji, mniejszość nie zgadza się.
12. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, iż — pod warunkiem dotrzymania zobowiązań zaproponowanych przez strony i uwzględniając wszystkie zobowiązania — planowana koncentracja **nie utrudnia znacząco efektywnej konkurencji** na obszarze wspólnego rynku lub znacznej jego części, w szczególności poprzez stworzenie pozycji dominującej, w rozumieniu art. 2 ust. 2 i art. 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw oraz art. 57 Porozumienia EOG. Większość państw członkowskich zgadza się z opinią Komisji, mniejszość nie zgadza się.
13. Komitet doradczy zwraca się do Komisji o uwzględnienie wszystkich pozostałych kwestii poruszonych podczas dyskusji.
-

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w sprawie COMP/M.4180 — Gaz de France/Suez

(zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji (2001/462/WE, EWWiS) z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji ⁽¹⁾)

(2007/C 72/20)

W dniu 10 maja 2006 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ (rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwa Gaz de France oraz Suez połączą swoją działalność w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw w drodze wymiany akcji.

W decyzji z dnia 19 czerwca 2006 r. Komisja uznała, że wspomniana transakcja budzi poważne wątpliwości co do zgodności ze wspólnym rynkiem i funkcjonowaniem Porozumienia EOG. W związku z powyższym Komisja wszczęła postępowanie zgodnie z art. 6 ust.1 lit. c) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

Dnia 18 sierpnia 2006 r. przesłano stronom oświadczenie o sprzeciwie. Strony zostały poproszone o przekazanie odpowiedzi do dnia 1 września 2006 r. Tego samego dnia stronom przyznano dostęp do akt. Strony skorzystały z przyznanego im prawa do dnia 21 sierpnia. Strony udzieliły odpowiedzi na zgłoszone zastrzeżenia w wyznaczonym terminie.

W dniach 9 i 20 października 2006 r. stronom udostępniono poszerzony wgląd do akt, który dał im możliwość wyrażenia opinii w sprawie zastrzeżeń skierowanych przeciwko nim w rozumieniu art. 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

Strony nie złożyły wniosku o rozpatrzenie ich argumentów w ramach ustnego złożenia wyjaśnień.

Zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw do postępowania zostało włączonych kilku konkurentów i klientów łączących się stron w roli zainteresowanych osób trzecich. Przekazano im odpowiednie informacje o naturze i o przedmiocie sprawy w formie nieopatrzonej klauzulą poufności odpowiedzi udzielonych na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń. Odrzuciłem jednak prośbę Europejskiej Federacji Związków Zawodowych Służb Publicznych (EPSU) o przekazanie nieobjętej klauzulą poufności wersji pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń. Przyjąłem do wiadomości, że EPSU nie jest ani uznanym przedstawicielem pracowników w przedsiębiorstwach biorących udział w koncentracji, ani stowarzyszeniem konsumentów w rozumieniu art. 11 lit. c) rozporządzenia Komisji (WE) 802/2004 ⁽³⁾, i nie wykazało ono wystarczającego zainteresowania w trakcie trwania postępowania.

Dnia 20 września 2006 r. strony zaproponowały zobowiązania mające na celu zaradzenie obawom o zakłócenie konkurencji wyszczególnionym w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń. Przeprowadzono badanie rynku proponowanych zobowiązań, którego wyniki wykazały, że zobowiązania te były niewystarczające, aby rozwiązać obawy Komisji dotyczące zasad konkurencji. Strony uzyskały natychmiastowy dostęp do wszystkich nieopatrzonej klauzulą poufności odpowiedzi uczestników badania rynku. Nie otrzymałem polecenia sprawdzenia obiektywności wyżej wymienionego badania.

W dniu 10 października 2006 r., zgodnie z art. 10 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, Komisja przyjęła, za zgodą stron, decyzję o przedłużeniu postępowania o 5 dni roboczych.

Następnie dnia 13 października 2006 r. strony przedłożyły nowe zmienione zobowiązania, aby rozwiązać pozostałe obawy o zakłócenie konkurencji. Strony wskazały, że zobowiązania te zastąpią zobowiązania przedstawione w dniu 20 września.

Pod warunkiem pełnego przestrzegania zobowiązań przedstawionych dnia 13 października 2006 r. w projekcie decyzji stwierdza się, że proponowana koncentracja nie wpłynie znacząco na skuteczną konkurencję, i w związku z tym jest zgodna ze wspólnym rynkiem i Porozumieniem EOG.

W związku z powyższym stwierdzam, że w niniejszym postępowaniu prawo do złożenia ustnych wyjaśnień zostało zachowane wobec wszystkich stron.

Bruksela dnia 30 października 2006 r.

Serge DURANDE

⁽¹⁾ Dz.U. L 162 z 19.6.2001, str. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 133 z 30.4.2004, str. 1.

Opinia Komitetu Doradczego ds. Koncentracji wydana na 139. posiedzeniu Komitetu dnia 7 kwietnia 2006 r. dotycząca projektu decyzji odnoszącej się do sprawy COMP/M.3916 — T-Mobile Austria/Tele.ring

Sprawozdawca: Luksemburg

(2007/C 72/21)

1. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że zgłoszone działanie stanowi koncentrację w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) 139/2004 ⁽¹⁾ oraz że posiada ono wymiar wspólnotowy.
2. Większość członków Komitetu Doradczego zgadza się z Komisją, że do celów dokonania oceny omawianej operacji właściwe rynki produktowe to:
  - a) rynek dostaw usług telefonii komórkowej do klientów docelowych;
  - b) hurtowy rynek usług zakończenia połączeń;
  - c) hurtowy rynek międzynarodowych usług roamingowych;Mniejszość nie zgadza się co do a) oraz mniejszość wstrzymuje się od głosu w odniesieniu do c).
3. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że dla celów dokonania oceny omawianej operacji właściwe rynki geograficzne to rynki krajowe.
4. Większość członków Komitetu Doradczego zgadza się z Komisją, że zgłoszona operacja mogłaby przyczynić się do wystąpienia nieskoordynowanych efektów na austriackim rynku dostaw usług telefonii komórkowej do klientów docelowych i tym samym przeszkodziłaby znacząco skutecznej konkurencji na omawianym rynku. Mniejszość członków wstrzymuje się od głosu.
5. Komitet Doradczy podziela zdanie Komisji, że w następstwie koncentracji bardzo prawdopodobne jest wystąpienie korzyści ekonomicznych zgłoszonych przez T-Mobile.
6. Większość członków Komitetu Doradczego zgadza się z Komisją, że zobowiązania zaproponowane przez strony wystarczają by wyeliminować zgłoszone obawy o konkurencję i że w następstwie tego koncentrację należy uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem. Mniejszość członków nie zgadza się z tą opinią.
3. Komitet Doradczy zwraca się do Komisji o uwzględnienie wszystkich pozostałych kwestii poruszonych podczas dyskusji.

(¹) Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w sprawie COMP/M.3916 — T-Mobile Austria/Tele.ring

(zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji (2001/462/WE, EWWiS) z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji ⁽¹⁾)

(2007/C 72/22)

Dnia 21 września 2005 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ do Komisji wpłynęło zgłoszenie planowanej koncentracji, w ramach której przedsiębiorstwo T-Mobile Austria GmbH („T-Mobile”, Austria), przejmuje kontrolę w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nad całością przedsiębiorstwa Tele.ring Unternehmensgruppe („TeleRing”, Austria), w drodze zakupu akcji.

Po zakończeniu pierwszego etapu dochodzenia Komisja uznała, że wspomniana koncentracja budzi poważne wątpliwości co do zgodności ze wspólnym rynkiem i porozumieniem EOG. Obawy wynikały zwłaszcza z faktu, że TeleRing uznano za najaktywniejszego konkurenta na rynku, który obniżał ceny, między innymi w skutek bardzo silnej zachęty do budowy wystarczająco dużej bazy klientów, pozwalającej na generowanie znacznych oszczędności skali w przypadku w pełni rozwiniętej sieci telefonii komórkowej drugiej generacji.

W związku z tym, pomimo zobowiązań zaproponowanych przez T-Mobile w dniu 19 października 2005 r. Komisja wszczęła postępowanie zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw w dniu 14 listopada 2005 r.

T-Mobile nie ubiegał się o dostęp do „kluczowych dokumentów” w aktach Komisji zgodnie z rozdz. 7.2 „Najlepszych wzorców w zakresie postępowań dotyczących kontroli połączeń.”

W dniu 1 grudnia 2005 r. strony przedstawiły propozycję dalszych zobowiązań.

Dnia 8 lutego 2006 r. przesłano T-Mobile pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, na które adresat odpowiedział dnia 27 lutego 2006 r. Tego samego dnia udzielono dostępu do akt sprawy. W dniu 1 marca 2006 r. TeleRing przedstawił swoje uwagi na temat pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń.

Strony nie złożyły wniosku o rozpatrzenie ich argumentów w ramach formalnego spotkania wyjaśniającego.

Za zgodą T-Mobile Komisja wydała w dniu 21 lutego 2006 r. decyzję, zgodnie z art. 10 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, o przedłużeniu postępowania o 20 dni roboczych.

Dnia 3 marca 2006 r., T-Mobile przedstawiło zmieniony zestaw zobowiązań, które następnie poddano badaniu rynkowemu. Wynik badania rynkowego zmienionych zobowiązań był ogólnie dobry.

Nie zostałem poproszony o sprawdzenie obiektywności wyżej wymienionego badania.

W świetle ostatecznie zaproponowanych zobowiązań i po przeanalizowaniu wyników badania rynkowego opracowany został projekt decyzji stwierdzającej zgodność omawianej koncentracji ze wspólnym rynkiem i z porozumieniem EOG, pod warunkiem pełnego wykonania zobowiązań.

W związku z powyższym stwierdzam, że w niniejszej sprawie prawo stron do złożenia wyjaśnień zostało zachowane.

Bruksela, dnia 18 kwietnia 2006 r.

Serge DURANDE

⁽¹⁾ Dz.U. L 162 z 19.6.2001, str. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2006 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Księstwu Liechtensteinu

(Sprawa E-5/06)

(2007/C 72/23)

Skarga przeciwko Księstwu Liechtensteinu została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 15 listopada 2006 r. przez Urząd Nadzoru EFTA, reprezentowany przez Nielsa Fengera i Arne Torstena Andersena, działających jako przedstawiciele Urzędu Nadzoru EFTA, 35, Rue Belliard, B-1040 Bruksela.

Skarżący twierdzi, że Trybunał powinien:

1. orzec, że stosując wymóg dotyczący posiadania miejsca zamieszkania w Liechtensteinie w odniesieniu do uprawnień do zasiłku pielęgnacyjnego, Księstwo Liechtensteinu nie wypełniło swoich zobowiązań wynikających z art. 19 ust. 1 i 2, z art. 25 ust. 1 oraz z art. 28 ust. 1 aktu prawnego przywołanego w pkt 1 załącznika VI do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie), dostosowanego do Porozumienia EOG Protokołem 1 do tego Porozumienia, oraz
2. obciążyć Księstwo Liechtensteinu kosztami postępowania.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone w sprawie:

- niniejsza sprawa dotyczy zasiłku pielęgnacyjnego (*Hilflosenentschädigung*) w Liechtensteinie przyznawanego osobom, które stale wymagają daleko idącej pomocy osoby trzeciej lub osobistego nadzoru przy wykonywaniu codziennych czynności; zasiłek nie jest uzupełnieniem żadnego innego świadczenia z tytułu ubezpieczeń społecznych i jest przyznawany niezależnie od wysokości dochodów; zasiłek nie jest powiązany ze składkami uiszczonymi na rzecz państwa, a osoba otrzymująca zasiłek nie musi być osobą chorą;
- zgodnie z prawem obowiązującym w Liechtensteinie, miejscem zamieszkania osoby otrzymującej zasiłek musi być Liechtenstein;
- zasiłek pielęgnacyjny w Liechtensteinie jest wymieniony w załączniku IIa do rozporządzenia 1408/71 (porównaj art. 4 ust. 2a lit. c) oraz art. 10a rozporządzenia) jako specjalne świadczenie pieniężne o charakterze nieskładkowym, które tym samym zgodnie z rozporządzeniem nie jest świadczeniem podlegającym przenoszeniu;
- Urząd Nadzoru EFTA twierdzi, że prawidłowo zasiłek pielęgnacyjny należałoby sklasyfikować jako świadczenie pieniężne w razie choroby (porównaj art. 4 ust. 1 rozporządzenia), podlegające przenoszeniu zgodnie z art. 19 ust. 1 i 2, art. 25 ust. 1 i art. 28 ust. 1 rozporządzenia;
- poprawne zakwalifikowanie zasiłku jest decydujące dla rozstrzygnięcia kwestii, czy Księstwo Liechtensteinu jest zobowiązane do przyznawania świadczenia wnioskodawcom mającym miejsce zamieszkania poza Liechtensteinem, a którzy poza tym spełniają odnośne kryteria wymienione w rozporządzeniu.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2006 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Księstwu Liechtensteinu

(Sprawa E-6/06)

(2007/C 72/24)

Skarga przeciwko Księstwu Liechtensteinu została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 18 grudnia 2006 r. przez Urząd Nadzoru EFTA, reprezentowany przez Nielsa Fengera i Lornę Young, działających jako przedstawiciele Urzędu Nadzoru EFTA, 35, Rue Belliard, B-1040 Bruksela.

Skarżący twierdzi, że Trybunał powinien:

1. orzec, że nie przyjmując w wyznaczonym terminie środków niezbędnych do wdrożenia przepisów aktu prawnego przywołanego w pkt 32g załącznika XX do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dyrektywa 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnosząca się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku), dostosowanego do Porozumienia EOG Protokołem 1 do tego Porozumienia, lub nie powiadamiając Urzędu w wyznaczonym terminie o przyjęciu takich środków, Księstwo Liechtensteinu nie wypełniło swoich zobowiązań wynikających z art. 14 tego aktu i art. 7 Porozumienia EOG, oraz
2. obciążyć Księstwo Liechtensteinu kosztami postępowania.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone w sprawie:

- sprawa dotyczy braku wdrożenia dyrektywy odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku;
- na wstępnym etapie postępowania Liechtenstein nie zaprzecza, że nie podjął środków niezbędnych do wdrożenia przepisów wymienionej dyrektywy przed upływem wyznaczonego terminu.

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

Uprzednie zgłoszenie koncentracji

(Sprawa nr COMP/M.4286 — China Shipbuilding/Mitsubishi/Wärtsilä/JV)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 72/25)

1. W dniu 19 marca 2007 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾ Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwa China Shipbuilding Industry Corporation group („China Shipbuilding”, Chiny) za pośrednictwem Qingdao Qiyao Linshan Power Development Company Ltd („Qingdao Qiyao Linshan”, Chiny), Wärtsilä Corporation („Wärtsilä” Finlandia) i Mitsubishi Heavy Industries Ltd („Mitsubishi”, Japonia) przejmują w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady wspólną kontrolę w drodze zakupu udziałów nad nowo utworzoną spółką joint venture pod nazwą Qingdao Qiyao Wärtsilä MHI Linshan Marine Diesel Company („JV”, Chiny).
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
  - w przypadku China Shipbuilding: inżynieria okrętowa, projektowanie i budowa statków i urządzeń okrętowych;
  - w przypadku Wärtsilä: dostawa siłowni okrętowych, operator światowej sieci usługowej;
  - w przypadku Mitsubishi: produkcja maszyn ciężkich;
  - w przypadku JV: produkcja i wprowadzanie do obrotu dwusuwowych, wolnoobrotowych silników okrętowych diesela.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie jednak zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.4286 — China Shipbuilding/Mitsubishi/Wärtsilä/JV, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

(¹) Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

Uprzednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4590 — REWE/Delvita)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 72/26)

1. W dniu 16 marca 2007 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾ Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Euro-Billa Holding AG („Euro-Billa”, Niemcy), należące do grupy REWE („REWE”, Niemcy), przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady całkowitą kontrolę nad przedsiębiorstwem Delvita a.s. („Delvita”, Republika Czeska) w drodze zakupu akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku Euro-Billa/REWE: sprzedaż hurtowa i detaliczna artykułów spożywczych i innych, organizacja podróży, turystyka;
- w przypadku Delvity: część grupy Delhaize, sprzedaż detaliczna artykułów spożywczych i innych na terenie Republiki Czeskiej.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie jednak zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.4590 — REWE/Delvita, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

POMOC PAŃSTWA — PORTUGALIA**Pomoc państwa C 55/06 (ex N 42/05) — Dotacje na spłatę odsetek od pożyczek udzielonych przedsiębiorstwom w sektorze rybackim****Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 72/27)

Pismem z dnia 20 grudnia 2006 r. zamieszczonym w autentycznej wersji językowej na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Republikę Portugalską o swojej decyzji o wszczęciu postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE dotyczącego wyżej wymienionego środka pomocy.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi w terminie jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego po nim pisma. Uwagi należy kierować do:

European Commission
Directorate General for Fisheries
DG FISH/D/3 „Legal Issues”
B-1049 Brussels
Faks (32-2) 295 19 42

Uwagi te zostaną przekazane Republice Portugalskiej. Zainteresowane strony zgłaszające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio umotywowanym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności.

TEKST STRESZCZENIA

Pismem z dnia 11 stycznia 2005 r. Stałe Przedstawicielstwo Republiki Portugalskiej przy Unii Europejskiej powiadomiło Komisję o nowym programie pomocy przewidującym ustanowienie linii kredytowej w wysokości 60 milionów EUR, która gwarantowałaby rentowność inwestycji prowadzonych przez przedsiębiorstwa w sektorze rybackim w celu modernizacji i restrukturyzacji ich dóbr inwestycyjnych (flota, przemysł przetwórczy i akwakultura). Program ten przewiduje zasadniczo wsparcie kondycji finansowej przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji za pomocą pożyczek o obniżonej stopie oprocentowania.

Podstawa pożyczki odpowiada wysokości inwestycji dokonanych między dniem 10 lipca 2000 r. a datą opublikowania *Decreto-lei* (art. 1). Kwota pomocy jest wyrażona jako liczba punktów procentowych rabatu, tj. różnica między stopą referencyjną ustaloną dla Portugalii przez Komisję Europejską (obecnie 3,7 %) a stopą, której żąda pożyczkodawca od poszczególnego beneficjenta. Ostateczny zysk wynosi 2,68 %. Obliczenie to wynika z dodania punktów rabatu na każdy rok.

Środki w formie zwrotnych pożyczek będą udostępniane przez instytucje finansowe, które podpisały protokół z IFADAP (Instytut finansowania i wsparcia rozwoju rolnictwa i rybołówstwa), w którym ustalona jest maksymalna nominalna stopa oprocentowania.

Z przeprowadzonej przez Komisję oceny wynika, że proponowany program nie jest zgodny z niektórymi wymogami Wytucznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw:

- a) na podstawie zastosowanych przez organy Portugalii kryteriów kwalifikowalności nie jest możliwe stwierdzenie, czy potencjalni beneficjenci są zagrożonymi przedsiębiorstwami w rozumieniu Wytucznych;
- b) organy Portugalii nie wymagają odpowiedniego planu restrukturyzacji w odniesieniu do działalności gospodarczej przedsiębiorstwa;
- c) organy Portugalii nie dostarczyły żadnych informacji na temat tego, że spełnione zostały warunki w celu uniknięcia nadmiernego zakłócenia konkurencji w przypadku restrukturyzacji przedsiębiorstw średniej wielkości, a udzielana pomoc nie jest zgodna z zasadą „pomocy ograniczonej do minimum” i „pierwszy i ostatni raz”.

Ponadto organy Portugalii nie zwiększyły stopy referencyjnej określonej dla Portugalii o premię za ryzyko, czego wymaga *Obwieszczenie Komisji w sprawie metody określania stóp referencyjnych i dyskontowych*.

Wreszcie Komisja uważa, że organy Portugalii dążą do formalnego ograniczenia floty, którego nie można uznać za zgodne z wymogami Wytucznych dla rybołówstwa.

TEKST PISMA

„A Comissão informa o Governo português de que, após ter examinado as informações comunicadas pelas autoridades portuguesas sobre a medida em epígrafe, decidiu dar início ao procedimento formal de investigação previsto no n.º 2 do artigo 88.º do Tratado CE e enunciado no Regulamento (CE) n.º 659/1999 do Conselho, de 22 de Março de 1999, que estabelece as regras de execução do artigo 93.º do Tratado CE (¹).

(¹) JO L 83 de 27.3.1999, p. 1.

1. PROCEDIMENTO

Por carta de 11 de Janeiro de 2005, a Representação Permanente de Portugal junto da União Europeia notificou a Comissão de um regime de auxílios estatais destinado a alargar a validade e o âmbito de aplicação do regime de auxílios estatais aprovado pela Comissão com o número de referência N 676/98 por Decisão de 1 de Março de 2000 (2).

Por cartas de 26 de Janeiro de 2005, 3 de Maio de 2005, 6 de Outubro de 2005 e 30 de Maio de 2006, os serviços da Comissão enviaram pedidos de informações complementares às autoridades portuguesas, aos quais estas últimas responderam por cartas de 17 de Março de 2005, 5 de Agosto de 2005, 2 de Setembro de 2005, 7 de Outubro de 2005 e 22 de Junho de 2006.

2. DESCRIÇÃO

2.1. Natureza e montante do auxílio

O regime proposto destina-se a apoiar a recuperação financeira de empresas que se encontram em situação difícil devido à realização de investimentos. Para esse efeito, as autoridades portuguesas prevêem o estabelecimento de uma linha de crédito no montante de 60 milhões de EUR, cujo objectivo é tornar rentáveis os investimentos efectuados por empresas do sector das pescas no âmbito da modernização e reestruturação das suas estruturas produtivas (frota, indústria transformadora e aquicultura).

O regime é instituído por um decreto-lei, transmitido à Comissão na fase de projecto, que se aplica ao conjunto do sector das pescas, incluindo a pesca, produção aquícola, transformação e comercialização.

A base dos empréstimos corresponde ao montante dos investimentos realizados entre 10 de Julho de 2000 e a data de entrada em vigor do decreto-lei (artigo 1.º). Nesse contexto, os investimentos tomados em consideração são aqueles para os quais as empresas em causa beneficiaram do apoio do IFOP.

Os empréstimos beneficiam de uma taxa de juro reduzida. O montante total dos empréstimos a conceder pelas instituições de crédito é de sessenta milhões de EUR (artigo 2.º do decreto-lei), dos quais, de acordo com ponto 1.7 do formulário de notificação enviado pelas autoridades portuguesas, se estima que cerca de dez milhões sejam suportados pelo orçamento do Estado através de bonificações de juros.

O artigo 5.º do decreto-lei indica que os empréstimos são concedidos pelo prazo máximo de dez anos e amortizáveis anualmente, até ao máximo de oito prestações de igual montante, ocorrendo a primeira amortização no máximo três anos após a data prevista para a utilização do crédito.

As bonificações de juros são repartidas por seis anos e correspondem, respectivamente, a 90 %, 70 %, 60 %, 40 % e 30 % da taxa de referência de 4,5 %. De acordo com as autoridades portuguesas, a bonificação efectiva será de 4,05 %, 3,15 %, 2,70 %, 1,80 % e 1,35 % em cada um dos seis anos.

O montante do auxílio é expresso em pontos de bonificação, ou seja, a diferença entre a taxa de referência fixada pela Comissão Europeia para Portugal (actualmente 3,7 %) e a taxa aplicada a

cada beneficiário individual pelo organismo que concede o empréstimo. Calcula-se que o resultado final seja de 2,68 % por cada 100 unidades de crédito. Este cálculo resulta da adição dos pontos de bonificação relativos a cada ano.

Prevê-se que o número de beneficiários do auxílio seja de 150, no máximo.

2.2. Elegibilidade

As empresas elegíveis são empresas do sector das pescas para as quais o pagamento dos juros gerados pela dívida contraída para fins de investimento em estruturas produtivas representem 15 % ou mais dos resultados brutos obtidos em pelo menos um dos três últimos exercícios económicos. As autoridades portuguesas indicaram igualmente que, para poder beneficiar do auxílio, as pessoas singulares ou colectivas devem satisfazer as seguintes condições:

- apresentar um plano de reestruturação,
- comprovar a sua viabilidade técnica e económico-financieira a longo prazo,
- encontrar-se em situação financeira difícil.

Têm acesso à linha de crédito todos os tipos de empresas do sector das pescas, mas as autoridades portuguesas indicaram que notificariam a Comissão de qualquer caso individual em que o auxílio fosse solicitado por uma grande empresa.

2.3. Existência de um plano de reestruturação para as empresas elegíveis

As empresas elegíveis devem apresentar um plano de reestruturação, destinada a restabelecer a sua viabilidade a longo prazo mediante cobertura dos encargos financeiros e obtenção de uma rentabilidade mínima dos investimentos efectuados, por forma a estarem em posição de enfrentar a concorrência com os seus fundos próprios.

Os planos de reestruturação das empresas elegíveis são directamente avaliados e aprovados pelas instituições de crédito que concedem os empréstimos, as quais, por sua vez, informam, em seguida, as autoridades portuguesas sobre a situação específica de cada empresa.

2.4. Procedimento

Os créditos são concedidos sob a forma de empréstimos reembolsáveis pelas instituições de crédito que tenham celebrado um protocolo com o IFADAP (Instituto de Financiamento e Apoio ao Desenvolvimento da Agricultura e das Pescas), que estabelece uma taxa de juro nominal máxima. Os pedidos são avaliados e aprovados pelas instituições de crédito que concedem os empréstimos de acordo com os seus próprios procedimentos. As instituições de crédito informam subsequentemente as autoridades portuguesas da situação individual de cada empresa beneficiária de um empréstimo.

Para fins de controlo, as instituições de crédito devem apresentar imediatamente ao IFADAP todas as informações exigidas em relação aos empréstimos concedidos. O próprio IFADAP pode solicitar aos beneficiários quaisquer informações ou documentos que considere necessários para avaliar a situação da empresa.

(2) Ref. SG (2000) D/101992 (JO C 110 de 15.4.2000, p. 44).

Se se concluir que um beneficiário não respeitou todas as suas obrigações, o empréstimo é cancelado e a instituição de crédito pode solicitar o seu reembolso.

3. APRECIACÃO

3.1. Procedimento

Ao notificar o auxílio previsto antes da sua entrada em vigor, as autoridades portuguesas cumpriram a obrigação enunciada no n.º 3 do artigo 88.º do Tratado CE.

A alínea c) do artigo 1.º do Regulamento (CE) n.º 659/1999 do Conselho estabelece que se entende por “novo auxílio, quaisquer auxílios, isto é, regimes de auxílio e auxílios individuais, que não sejam considerados auxílios existentes, incluindo as alterações a um auxílio existente”. As alterações do regime de auxílio N 676/98 notificados pelas autoridades portuguesas constituem, por conseguinte, um novo auxílio na acepção do referido regulamento. Além disso, o âmbito de aplicação e a base jurídica das medidas notificadas afiguram-se totalmente independentes do regime N 676/98, pelo que a Comissão examina as medidas a título de regime distinto. A compatibilidade do projecto é avaliada abaixo.

3.2. Auxílio estatal na acepção do n.º 1 do artigo 87.º do Tratado CE

A proposta de regime em análise pretende reduzir as taxas de juro de empréstimos concedidos a empresas privadas no sector das pescas. Assim, a medida beneficia essas empresas. As taxas de juro reduzidas são suportadas pelo orçamento do Estado, sendo a medida criada por uma lei. Por este motivo, a Comissão considera que o regime constitui uma vantagem para as empresas em causa, financiada através de fundos públicos e imputada ao Estado.

Além disso, o auxílio é concedido a um número limitado de empresas do sector das pescas, assumindo, pois, uma natureza selectiva. Por outro lado, as empresas beneficiárias estão em concorrência directa com outras empresas do sector das pescas tanto em Portugal como noutros Estados-Membros ou com empresas de outros sectores cujos produtos estejam em concorrência directa com os produtos de pesca.

Em consequência, o auxílio concedido ao abrigo deste regime distorce ou ameaça distorcer a concorrência e deve ser considerado um auxílio estatal na acepção do n.º 1 do artigo 87.º do Tratado CE. O auxílio em análise só poderá ser considerado compatível com o mercado comum se for susceptível de beneficiar de uma das derrogações previstas no Tratado CE.

3.3. Base da apreciação

Uma vez que o auxílio se destina ao sector das pescas, o regime notificado deve ser avaliado no âmbito da legislação comunitária pertinente, nomeadamente os artigos 87.º-88.º do Tratado CE e as Directrizes para o exame dos auxílios estatais no sector das pescas e da aquicultura⁽³⁾ (a seguir denominadas “directrizes para o sector das pescas”).

⁽³⁾ JO C 229 de 14.9.2004, p. 5.

As autoridades portuguesas consideram que o auxílio concedido no âmbito do regime proposto constitui um auxílio ao investimento. Contudo, a Comissão verifica que o auxílio visa atenuar a carga financeira representada pelo reembolso de empréstimos. Embora o auxílio esteja associado a investimentos, o investimento em si já foi realizado. Por conseguinte, o auxílio não tem por efeito apoiar um investimento mas atenua a carga financeira resultante de investimentos realizados anteriormente pelas empresas em causa.

O auxílio induz, pois, a melhoria do rendimento dessas empresas. O auxílio deve ser considerado um auxílio ao funcionamento, sendo, em conformidade com o ponto 3.7 das directrizes para o sector das pescas, a esse título, em princípio, incompatível com o mercado comum.

Porém, o auxílio só é concedido a empresas que as autoridades portuguesas considerem estar em dificuldade. Nesse contexto, o auxílio poderia ser considerado um auxílio à reestruturação. O ponto 4.1.2. das directrizes para o sector das pescas estabelece que “os auxílios estatais de emergência e à reestruturação de empresas em dificuldade serão apreciados de acordo com as Orientações comunitárias dos auxílios estatais de emergência e à reestruturação concedidos a empresas em dificuldade⁽⁴⁾” (a seguir denominadas “orientações para a reestruturação”). Tal foi também recentemente sublinhado pela Comissão no ponto 3 da Comunicação de 9 de Março de 2006 ao Conselho e ao Parlamento Europeu sobre a melhoria da situação económica no sector das pescas⁽⁵⁾. Para além dos requisitos enunciados nas orientações para a reestruturação, os auxílios estatais à reestruturação de empresas em dificuldade cuja principal actividade consista na pesca marítima apenas podem ser concedidos se tiver sido apresentado à Comissão um plano adequado que preveja reduções da capacidade da frota superiores às reduções exigidas pela legislação comunitária. Em consequência, o regime notificado será avaliado à luz das orientações para a reestruturação, assim como da condição suplementar de as empresas que exercem a pesca marítima elaborarem e apresentarem à Comissão um plano adequado, destinado a reduzir as capacidades da frota além do obrigatório por força do direito comunitário.

3.4. Grandes empresas abrangidas pelo regime

De acordo com as informações apresentadas pelas autoridades portuguesas, todos os tipos de empresas do sector das pescas podem ser beneficiárias da linha de crédito proposta. Contudo, é de observar que, por força das orientações para a reestruturação (pontos 78-85), a Comissão só pode autorizar regimes de auxílios de emergência e/ou à reestruturação para pequenas e médias empresas em dificuldade se estas forem abrangidas pela definição comunitária de PME.

É verdade que as autoridades portuguesas indicaram que notificariam a Comissão de todos os casos individuais em que uma grande empresa solicitasse o auxílio. Porém, à luz das orientações para a reestruturação, o regime de auxílio proposto deve limitar-se estritamente às PME. Por estes motivos, a Comissão restringe a sua avaliação *infra* a auxílios à reestruturação das PME.

⁽⁴⁾ JO C 288 de 9.10.1999, p. 2.

⁽⁵⁾ COM(2006) 103 final.

3.5. Elegibilidade das empresas candidatas

Os pontos 9, 10 e 11 das orientações para a reestruturação estabelecem certos critérios que permitem a identificação das “empresas em dificuldade”.

O princípio de base é que a empresa deve ser incapaz de suportar prejuízos que, na ausência de uma intervenção externa, a condenariam ao desaparecimento quase certo a curto ou médio prazo. As circunstâncias que, nos termos das orientações para a reestruturação, indicam que uma empresa se encontra em dificuldade são, nomeadamente, o desaparecimento de mais de metade do seu capital subscrito e a perda de mais de um quarto desse capital nos últimos 12 meses ou o facto de a empresa preencher, nos termos do direito nacional, as condições para ser objecto de um processo de falência ou de insolvência.

As autoridades portuguesas consideram que o ponto 11 das orientações para a reestruturação confere aos Estados-Membros um certo grau de discricção ao determinar se uma empresa está ou não em dificuldade. A Comissão observa que, contrariamente ao ponto 10, que enuncia critérios objectivos que determinam em que condições uma empresa é considerada em dificuldade, o ponto 11 contém critérios subjectivos que fazem parte da avaliação da compatibilidade do auxílio com o mercado comum com base nas orientações para a reestruturação elaboradas pela Comissão. Além disso, nos termos do ponto 79 das orientações, salvo disposição em contrário constante de regras sectoriais em matéria de auxílios estatais, os auxílios a favor de pequenas e médias empresas só estão dispensados de notificação individual se a empresa beneficiária preencher pelo menos um dos três critérios enunciados no ponto 10. Os auxílios a favor de empresas que não satisfaçam nenhum destes três critérios, devem ser notificados individualmente à Comissão a fim de que esta possa apreciar o carácter de empresa em dificuldade do beneficiário. Por conseguinte, se uma PME não satisfizer nenhum dos três critérios do ponto 10, o auxílio deve ser notificado individualmente à Comissão, que avaliará se a empresa está realmente em dificuldade.

É de assinalar igualmente que a última frase do ponto 11 estabelece que uma empresa só é elegível após verificação da sua incapacidade de garantir a sua recuperação com os seus recursos próprios.

No regime de auxílio proposto, as empresas elegíveis são aquelas para as quais o pagamento dos juros gerados pela dívida contraída para fins de investimento representem 15 % ou mais dos resultados brutos obtidos em pelo menos um dos três últimos exercícios económicos.

Embora se afigure muito distante das circunstâncias identificadas pelas orientações para a reestruturação como constituindo uma indicação de que as empresas estão em situação de dificuldade, este limiar permitiria, na opinião das autoridades portuguesas, identificar as empresas que não estão em posição de garantir a sua recuperação financeira sem auxílio estatal.

Por carta de 30 de Maio de 2006 (FISH(06)D/6650), a Comissão solicitou às autoridades portuguesas a apresentação de informações exaustivas sobre a estrutura financeira das empresas de

pesca em Portugal, a fim de demonstrar que 15 % dos resultados brutos podem ser considerados um limiar adequado para determinar que as empresas se encontram em dificuldade. Não obstante, a resposta enviada pelas autoridades portuguesas em 28 de Junho de 2006 (ref. 001521) reitera simplesmente o que designam por um “poder discricionário”, concedido aos Estados-Membros pelo ponto 11 das orientações para a reestruturação. A resposta não contém nenhum elemento que permita à Comissão verificar a adequação deste critério para determinar quais as empresas que podem ser consideradas em dificuldade.

Atendendo ao exposto, a Comissão é de opinião que as autoridades portuguesas não conseguiram demonstrar que as empresas potencialmente elegíveis são empresas em dificuldade na acepção das orientações para a reestruturação, pelo que duvida que esta condição das orientações seja respeitada.

3.6. Existência de planos de reestruturação

No respeitante aos regimes de auxílios concedidos às PME, o ponto 82 das orientações para a reestruturação estabelece que “a Comissão só poderá autorizar regimes de auxílios à reestruturação se a concessão dos auxílios for sujeita à execução completa por parte do beneficiário de um plano de reestruturação previamente aprovado pelo Estado-Membro e que satisfaça as seguintes condições:

- a) *Restauração da viabilidade:* são aplicáveis os critérios definidos nos pontos 34 a 37;
- b) *Prevenção de distorções indevidas da concorrência:* uma vez que os auxílios às pequenas empresas são menos susceptíveis de distorcer a concorrência, o princípio enunciado nos pontos 38 a 42 não é aplicável, salvo disposição em contrário das regras sectoriais em matéria de auxílios estatais. Os regimes devem em contrapartida prever que as empresas beneficiárias não poderão proceder a qualquer aumento de capacidade durante o plano de reestruturação. No que se refere às empresas de média dimensão, aplicam-se os pontos 38 a 42;
- c) *Auxílios limitados ao mínimo necessário:* são aplicáveis os princípios definidos nos pontos 43, 44 e 45;
- d) *Alteração do plano de reestruturação:* qualquer alteração no plano de reestruturação deve respeitar as regras descritas nos pontos 52, 53 e 54.”

Acresce que o ponto 83 estipula que os regimes devem indicar o montante máximo do auxílio susceptível de ser concedido a uma mesma empresa no âmbito de uma operação de auxílio de emergência e/ou à reestruturação e que o montante máximo para a concessão combinada de auxílios de emergência e à reestruturação a uma empresa não pode ultrapassar 10 milhões de EUR, incluindo em caso de acumulação com outras fontes ou outros regimes. Qualquer auxílio que ultrapasse esse montante deve ser notificado individualmente à Comissão.

O ponto 84 exige, além disso, que seja respeitado “o princípio do auxílio único”, especificando o ponto 85 que os Estados-Membros devem também notificar individualmente à Comissão os auxílios nos casos em que uma empresa tiver adquirido activos de outra empresa que tenha já recebido um auxílio de emergência ou à reestruturação.

Com base nas informações disponíveis, a Comissão tem sérias dúvidas quanto à tomada em consideração pelo regime notificado de todas as condições indicadas acima. No respeitante aos planos de reestruturação, embora o regime notificado exija que os beneficiários apresentem um plano de reestruturação para as empresas em causa, a Comissão, com base nas informações disponíveis, tem sérias dúvidas de que estes planos obedeçam a todos os requisitos estabelecidos nos pontos 34-37 das orientações em causa. Tal como definidos no regime notificado, estes planos visam essencialmente auxiliar as empresas a reembolsar as dívidas contraídas para a modernização das suas estruturas produtivas, ou seja, prevêm apenas a reestruturação financeira das dívidas das empresas em causa por meio do auxílio concedido. Os planos não constituem, porém, um plano de reestruturação da actividade económica da empresa. Em particular, o regime notificado não exige a inclusão, nos planos de reestruturação, de uma análise económica aprofundada da situação da empresa, que permita a identificação das circunstâncias que suscitaram as suas dificuldades, nem propostas relativas às medidas e adaptações necessárias para permitir à empresa beneficiária evoluir para uma nova estrutura que lhe ofereça perspectivas de viabilidade a longo prazo e a possibilidade de funcionar com os seus recursos próprios.

Na opinião das autoridades portuguesas, no caso presente, a reestruturação económica das empresas em causa não se afigura necessária, uma vez que os subsídios não visam investimentos futuros mas a renegociação de dívidas assumidas no âmbito da modernização e reestruturação das estruturas produtivas.

A Comissão considera, contudo, que as orientações exigem que a reestruturação de uma empresa, nem que meramente financeira, abranja, em todos os casos, um certo número de medidas destinadas a melhorar a sua viabilidade e a abandonar as actividades que, mesmo após a reestruturação, continuariam a ser estruturalmente deficitárias. Além disso, o plano de reestruturação deve ter em conta, nomeadamente, a situação e a evolução previsível da oferta e da procura no mercado dos produtos em causa, com cenários que traduzam hipóteses optimistas, pessimistas e intermédias, bem como os pontos fortes e fracos específicos da empresa.

Por outro lado, de acordo com as informações comunicadas pelas autoridades portuguesas, os planos de reestruturação serão avaliados e aprovados pelas instituições de crédito que concedem os empréstimos, as quais informarão posteriormente as autoridades portuguesas sobre a situação específica de cada empresa. Porém, é de sublinhar que, nos termos do ponto 59 das orientações para a reestruturação, o plano de reestruturação deve, no caso das PME, “ser aprovado pelo Estado-Membro em causa e ser comunicado à Comissão”. Na opinião da Comissão, tal significa que, embora a avaliação dos planos possa ser confiada às instituições de crédito, a aprovação formal deve ser feita pela autoridade competente que concederá o auxílio.

3.7. Distorção indevida da concorrência e proporcionalidade do auxílio

A alínea b) do ponto 82 das orientações para a reestruturação refere-se aos pontos 38-42 das mesmas, os quais estabelecem várias condições a fim de evitar distorções indevidas da concorrência em caso de reestruturação das médias empresas. No tocante às pequenas empresas, os regimes devem prever que as

empresas beneficiárias não aumentem a sua capacidade durante a reestruturação. No que se refere às empresas de médias dimensões, os planos de reestruturação devem prever as necessárias medidas compensatórias, a fim de garantir que sejam minimizados os efeitos negativos nas trocas comerciais. A Comissão observa que as autoridades portuguesas não apresentaram quaisquer informações sobre o cumprimento dos critérios estabelecidos nos referidos pontos.

Acresce que, de acordo com os pontos 43 a 45, os auxílios devem “ser limitados ao mínimo necessário”. Este princípio implica que os beneficiários do auxílio contribuam de modo significativo para o plano de reestruturação através dos seus fundos próprios. As autoridades portuguesas indicaram que não tiveram em conta estas exigências no regime de auxílio proposto por considerarem que este último não prevê nenhum auxílio directo em termos de capital. Cabe, porém, à Comissão sublinhar que este princípio é aplicável a todos os tipos de auxílio à reestruturação, não se limitando, pois, aos casos em que é concedido um auxílio directo.

Por último, os pontos 72-77 das orientações para a reestruturação estabelecem o princípio do “auxílio único”, segundo o qual os auxílios de emergência e à reestruturação só podem ser concedidos uma única vez, a fim de evitar que as empresas sejam apoiadas quando só conseguem sobreviver graças aos sucessivos apoios do Estado. Sempre que for notificado à Comissão um projecto de auxílio de emergência ou à reestruturação, o Estado-Membro deve especificar se a empresa em causa já beneficiou de auxílios estatais deste tipo. No caso dos regimes de auxílio que beneficiam várias empresas, as autoridades nacionais devem assegurar que seja observado este princípio e fornecer à Comissão as informações pertinentes que lhe permitam verificar que as empresas beneficiárias não tenham anteriormente recebido auxílios de emergência ou à reestruturação.

De acordo com as autoridades portuguesas, o apoio financeiro proposto beneficiará empresas que investiram na modernização e reestruturação das suas estruturas produtivas. Estes investimentos devem ser compatíveis com a legislação comunitária e com os limites estabelecidos para os auxílios ao investimento no sector das pescas e da aquicultura. Porém, as autoridades portuguesas não transmitiram informações que permitam verificar que o princípio do “auxílio único” será respeitado no âmbito do regime de auxílio proposto.

3.8. Método de estabelecimento das taxas de referência e de actualização

As autoridades portuguesas indicaram que, em conformidade com o disposto no anexo III das Orientações relativas aos auxílios estatais com finalidade regional⁽⁶⁾, o auxílio ao investimento sob a forma de empréstimo bonificado, previsto pelo regime proposto, é, em primeiro lugar, expresso em pontos de bonificação, ou seja, na diferença entre a taxa de referência fixada pela Comissão Europeia para Portugal (actualmente 3,7 %) e a taxa aplicada a cada beneficiário individual pelo organismo que concede o empréstimo. As mesmas autoridades admitem, contudo, que a taxa de referência não foi aumentada de nenhum prémio, não obstante o facto de os beneficiários potenciais serem empresas em dificuldade e estarem, por conseguinte, sujeitas a um risco específico.

⁽⁶⁾ JO C 74 de 10.3.1998, p. 9.

O resultado final é de 2,68 %. Este cálculo resulta da adição dos pontos de redução para cada ano.

A Comissão considera que, à luz do disposto na Comunicação da Comissão relativa ao método de fixação das taxas de referência e de actualização (⁷), as autoridades portuguesas deviam ter aumentado a taxa de referência fixada para Portugal de um prémio de risco, por forma a compensar o risco potencial inerente às empresas em dificuldade. De contrário, os pontos de bonificação não são realistas, uma vez que, quando o regime se aplica efectivamente a empresas em dificuldade, não tomam em consideração a taxa efectiva que uma instituição de crédito fixaria em condições normais para uma empresa em dificuldade.

3.9. Redução das capacidades da frota

O ponto 4.1.2 das directrizes para o sector das pescas estabelece que os auxílios estatais à reestruturação de empresas em dificuldade cuja principal actividade consista na pesca marítima apenas podem ser concedidos se tiver sido apresentado à Comissão um plano adequado que preveja reduções da capacidade da frota superiores às reduções exigidas pela legislação comunitária.

As autoridades portuguesas exprimiram o seu empenho em reduzir a frota que beneficia do regime de auxílio em causa de 1,005 vezes as novas capacidades da frota introduzidas no período efectivo de bonificação de três anos. As mesmas autoridades acrescentam que esta redução de 0,5 % será aplicada cumulativamente a outras acções de redução da frota empreendidas por Portugal nos termos de legislação comunitária, nomeadamente planos de recuperação e gestão.

As autoridades portuguesas observam ainda que a frota portuguesa foi sujeita a uma redução drástica nos últimos 15 anos.

A Comissão considera que o compromisso assumido no sentido de reduzir a frota com base num rácio de apenas 1:1,005 se apresenta meramente como uma diminuição formal, que não pode ser considerada uma verdadeira redução no espírito das directrizes supracitadas. Por outro lado, as autoridades portuguesas não fornecem nenhuma indicação sobre a forma como essa redução será aplicada, por exemplo, consoante o tipo de actividade de pesca exercida ou o tipo de navio.

3.10. Conclusão

Atendendo ao exposto, a Comissão tem sérias dúvidas de que o regime notificado cumpra as directrizes para o sector das pescas e as orientações para a reestruturação aplicáveis, assim como o previsto na comunicação da Comissão relativa ao método de fixação das taxas de referência e de actualização.

4. PROPOSTA

A Comissão informa o Governo português de que, após ter examinado as informações comunicadas pelas autoridades portuguesas sobre a medida em epígrafe, decidiu dar início ao procedimento formal de investigação previsto no n.º 2 do artigo 88.º do Tratado CE por ter sérias dúvidas quanto à compatibilidade deste regime de auxílio com o mercado comum.

À luz do que precede, a Comissão convida o Governo português, no âmbito do procedimento previsto no n.º 2 do artigo 88.º do Tratado CE e no artigo 6.º do Regulamento (CE) n.º 659/1999 do Conselho, de 22 de Março de 1999, que estabelece as regras de execução do artigo 93.º do Tratado CE, a apresentar as suas observações e fornecer quaisquer informações úteis para a avaliação do auxílio em causa, no prazo de um mês a contar da data de recepção da presente carta. A Comissão solicita às autoridades portuguesas o envio imediato de uma cópia da presente carta aos potenciais beneficiários do auxílio.

A Comissão recorda às autoridades portuguesas o efeito suspensivo do n.º 3 do artigo 88.º do Tratado CE e remete para o artigo 14.º do Regulamento (CE) n.º 659/1999 do Conselho, segundo o qual qualquer auxílio concedido ilegalmente pode ser objecto de recuperação junto do beneficiário.

Por último, a Comissão comunica às autoridades portuguesas que informará as partes interessadas através da publicação da presente carta e de um resumo da mesma no *Jornal Oficial da União Europeia*. A Comissão informará igualmente os interessados dos países da EFTA signatários do Acordo EEE, mediante publicação de uma comunicação no suplemento EEE do *Jornal Oficial da União Europeia*, bem como o Órgão de Fiscalização da EFTA, através do envio de uma cópia da presente carta. As partes interessadas acima referidas serão convidadas a apresentar as suas observações no prazo de um mês a contar da data de publicação da referida comunicação."

(⁷) JO C 273 de 9.9.1997, p. 3.

Uprzednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4624 — EQT/Scandic)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 72/28)

1. W dniu 19 marca 2007 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾ Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo EQT V Limited („EQT”, Zjednoczone Królestwo), kontrolowane przez przedsiębiorstwo Investor AB („Investor”, Szwecja), przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady częściową kontrolę nad przedsiębiorstwem Scandic Hotels AB („Scandic”, Szwecja) w drodze zakupu akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

— w przypadku przedsiębiorstwa Investor: spółka inwestycyjna;

— w przypadku przedsiębiorstwa EQT: fundusz inwestycyjny;

— w przypadku Scandic: zarządzanie hotelami.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzeżę sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.4624 — EQT/Scandic, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

Uprzednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4608 — Siemens/UGS)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 72/29)

1. W dniu 21 marca 2007 r. do Komisji wpłynęło zgłoszenie planowanej koncentracji, dokonane na podstawie art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, zgodnie z którym przedsiębiorstwo Siemens Aktiengesellschaft („Siemens”, Niemcy) nabywa kontrolę nad całością przedsiębiorstwa UGS Capital Corporation („UGS”, USA) w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) wymienionego rozporządzenia w drodze zakupu akcji.

2. Dziedziny działalności gospodarczej zainteresowanych przedsiębiorstw są następujące:

— przedsiębiorstwo Siemens: technologie w dziedzinach informatyki i komunikacji, systemy kontroli, systemy produkcji energii, oprzyrządowanie medyczne, systemy transportowe, technologie oświetleniowe, usługi finansowe i w dziedzinie obrotu nieruchomościami.

— przedsiębiorstwo UGS: oprogramowanie służące do zarządzania cyklem życia produktu

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, zastrzegając sobie jednocześnie prawo do ostatecznej decyzji w tej kwestii, iż zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres zastosowania rozporządzenia (WE) nr 139/2004.

4. Komisja zaprasza zainteresowane strony trzecie do przedłożenia jej ewentualnych uwag o planowanej koncentracji.

Spostrzeżenia te muszą dotrzeć do Komisji nie później niż w ciągu 10 dni od daty niniejszej publikacji. Mogą one zostać nadesłane Komisji za pomocą faksu (na nr (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, z zaznaczonym numerem referencyjnym: COMP/M.4608 — Siemens/UGS, na adres:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.